

DECIZIE

În numele Legii

30 iunie 2014

or. C.

Colegiul judiciar al Curții de Apel C.

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată, judecător: **G. V.**

Judecătorii: **V.M.și I. D.**

Grefier: **M. F.,**

Cu participarea: Procurorului: **D.C.**

Avocaților: **V. P., T.O. și A. Ș.,**

a judecat în ședință publică apelurile declarate: de inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx, de avocatul O. T. în interesele inculpatului, de avocatul Ș. A. în interesele părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxx, împotriva sentinței Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 22.05.2012 în cauza penală privind inculpatul,

xxxxCUSTOM1xxxx, născut la ..., originar al or. F., și domiciliat în mun. xxxxCUSTOM1xxxx, str. ...; ofițer de urmărire penală al Comisariatul general de Poliție al mun. xxxxCUSTOM1xxxx; cet. Republicii Moldova; căsătorit și are la întreținere 3 copii minori; cu studii superioare, fără antecedente penale.

Acuzat în comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal.**

Procedura de citare legal executată,

Cauza penală s-a aflat în procedură:

-la prima instanță perioada din: 23.08.2010 pînă la 22.05.2012;

-în procedura instanței de apel perioada din 11.10.2012 pînă la 30.06.2014.

c o n s t a t ă:

1. xxxxCUSTOM1xxxx, deținînd funcția de comisar-adjunct, șef al secției de urmărire penală a Comisariatului General de poliție al mun. xxxxCUSTOM1xxxx (CGP), fiind persoană cu funcție de răspundere, a săvîrșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

La data de 28 mai 2010, aproximativ în jurul orei 08:30, în incinta CGP, situat pe str..., mun. xxxxCUSTOM1xxxx, după petrecerea ședinței cu efectivul subordonat, xxxxCUSTOM1xxxx a cerut explicații referitoare la activitatea profesională subalternului A.A.- șeful serviciului cazuri excepționale al secției urmărire penală al CGP. Fiind nesatisfăcut de răspunsurile primite, între ei s-a iscat un conflict și ca urmare xxxxCUSTOM1xxxx a părăsit biroul lui xxxxCUSTOM1xxxx, îndreptîndu-se spre biroul său.

Peste 5 minute, Ț. S.a intrat în biroul de serviciu a lui xxxxCUSTOM1xxxx nr. ..., situat pe str..., mun. xxxxCUSTOM1xxxx.

Aflîndu-se în birou, xxxxCUSTOM1xxxx, contrar prevederilor art.15 din Legea nr. 416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, care prevede că colaboratori poliției aplică forța fizică, inclusiv procedee speciale de luptă, pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrîngerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, prevederile art. 13, pct. pct. h), j) din Legea nr. 333-XVI din 10.11.2006 „Privind statutul ofițerului de urmărire penală”, care prevăd că ofițerul de urmărire penală este obligat: să respecte Regulamentul intern, disciplina muncii, normele de conduită și ținuta vestimentară stabilită; să aibă un comportament demn în societate și să se abțină de la fapte ce ar compromite demnitatea și onoarea de ofițer de urmărire penală; prevederile art. 2 al Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.2 din 04.01.1996, care prevede că, disciplina în organele afacerilor interne obligă pe fiecare colaborator: să se stimeze reciproc, să aibă o conduită demnă la serviciu și în afara acestuia, să fie sobru și exigent față de sine însuși, să oprească pe cei din jur de la încălcarea ordinii de drept și să contribuie activ la menținerea prestigiului colaboratorilor organelor afacerilor interne și a demnității cetățenilor, i-a aplicat lui xxxxCUSTOM1xxxx multiple lovituri cu mâinile peste diferite regiuni ale corpului, provocîndu-i acestuia suferințe fizice și leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală acută închisă, manifestată prin comotie cerebrală, tumefierea țesuturilor moi în regiunea facială, echimoze pe membrele superioare, echimoze cu excoriație pe degetul 1, mîna propriu zisă dreaptă, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur conținut cu suprafața limitată, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală ușoară.

Prin sentința Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 22 mai 2012 (f.d. 225 - 238 Vol. III):

-xxxxCUSTOM1xxxx este recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod Penal, aplicîndu-i o pedeapsă în formă de 2 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a activa în organele afacerilor interne pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 Cod Penal s-a suspendat executarea pedepsei, stabilindu-i un termen de probă de 1 an, și xxxxCUSTOM1xxxx a fost obligat ca în termenul stabilit, să nu săvîrșască alte infracțiuni și prin comportare exemplară să îndreptățească încrederea acordată.

S-a admis în principiu acțiunea civilă a lui xxxxCUSTOM1xxxx, urmînd că asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

2.1.La data de 05.06.2012, inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 241-242 Vol. III), a declarat apel împotriva sentinței Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 22 mai 2012, solicitînd:

-admiterea apelului, casarea încheierilor Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx prin care au fost respinse cererile apărării privind inițierea procedurii de ridicare a excepțiilor de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (3), art. 63 alin. (1), art. 142 alin. (2), art. 270 alin. (9), art. 279 alin. (2) CPP și inițierea procedurii de sesizare a Curții Constituționale a RM;

-casarea încheierilor Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx privind respingerea cererilor apărării de administrare a probelor: de dispunere a expertizei medico-legale în comisie, de dispunere a expertizei psihologice, de audiere a martorilor, de audiere a expertului medico-legist, de audiere a expertului care a realizat expertiza biologică, de anexare a raportului de constatare medico-legală, a concluziei specialistului psiholog, de examinare suplimentară a corpurilor delict prezentate de către partea acuzării, de solicitare a informației de la Procuratura Generală privind procedura de desemnare a procurorului delegat din altă procuratură, precum și procedura începerii urmăririi penale de către procurorul în cadrul Secției exercitare a urmăririi penale pe cauze

excepționale a Procuraturii Generale și admiterea cererilor respective;

- casarea integrală a sentinței Judecătoriai xxxxCUSTOM1xxxx, muc. xxxxCUSTOM1xxxx din 22 mai 2012, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei decizii prin care xxxxCUSTOM1xxxx să fie achitat.

În argumentarea apelului depus a indicat că, consideră sentința ilegală în fond și urmează a fi casată, deoarece, urmărirea penală a fost începută în baza ordonanței din 09.06.2010. În partea de constatare a acestuia este consemnat că la data de 28.05.2010, aproximativ la orele 08:30, xxxxCUSTOM1xxxx, exercitând funcția de comisar adjunct, șef al secției urmărire penală al CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx, aflându-se în biroul nr. ..al CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx pe str. ..., depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a aplicat violența în privința lui xxxxCUSTOM1xxxx, șef de serviciu în cadrul secției urmărire penală al CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx, unde aceleași conținut este repetat în ordonanța de recunoașterea în calitate de bănuț din 22.06.2012.

Apelantul T. S. a menționat că pînă la data de 22.06.2012, în cadrul acestui proces s-a dispus și s-a realizat expertiza medico-legală, fiind anexat raportul nr... din 07.06.2010, cercetarea la fața locului din data de 16.06.2012, fiind acumulate și alte probe în acuzare, iar xxxxCUSTOM1xxxx a fost declarat în ordonanța de începere a urmăririi penale vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) CP.

A indicat că învinuirea ce i-se aduce este ilegală în fond, deoarece conține referințe la prevederile art. 13 lit. j) al Legii nr. 333 din 10.11.2006 "Privind statutul ofițerului de urmărire penală", articol ce nu conține lit. j). la fel consideră învinuirea confuză și neclară, și argumentează prin faptul ce privește referințele în actul de acuzare la prevederile art. 15 al Legii nr. 416 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, care a fost interpretat în favoarea părții vătămate, necătând la faptul că, toate acțiunile inculpatului au fost pentru curmarea acțiunilor ilegale a lui xxxxCUSTOM1xxxx. A menționat că se afla în stare de legitimă apărare, deoarece a respins un act direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, declarații pe care le consideră integral confirmate de martori și de alte probe.

La fel a ținut să remarce faptul că nu a acționat contrar prevederilor art. 2 al Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne, dar a acționat în strictă conformitate cu norma menționată, deoarece a oprit pe cei din jur de la încălcarea ordinii de drept, adică pe xxxxCUSTOM1xxxx.

2.2. La data de 19.02.2014, avocatul T. O., în interesele inculpatului T.S., a depus apel suplimentar (Fd. 109-115 Vol. IV), solicitînd:

-admiterea apelului; casarea încheierilor Judecătoriai xxxxCUSTOM1xxxx prin care au fost respinse cererile apărării privind inițierea procedurii de ridicare a excepțiilor de neconstituționalitate a prevederilor art. art. 7 alin. (3), 63 alin. (1), 142 alin. (2), 270 alin. (9), 279 alin. (2), CPP RM și inițierea procedurii de sesizare a Curții Constituționale a RM;

-Casarea încheierilor Judecătoriai xxxxCUSTOM1xxxx privind respingerea a cererilor apărării de administrare a probelor: de dispunere a expertizei medico-legale și a expertizei psihologice; de a solicita informație de la Procuratura Generală privind procedura de desemnare a procurorului delegat în altă procuratură, precum și procedura începerii urmăririi penale de către procurorul din cadrul Secției exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale și admiterea cererilor respective;

-Casarea integrală a Sentinței pronunțată de Judecătoria xxxxCUSTOM1xxxx la 22 mai 2012, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei Decizii prin care T. S. să fie achitat și să fie respinsă acțiunea civilă.

În argumentarea cererii suplimentare a invocat că, învinuirea ce se aduce inculpatului este ilegală în fond, deoarece, conține referințe la prevederile art.13 lit. j) al Legii nr. 333 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală, iar articolul dat nu conține prevederile lit. j).

Învinuirea ce se aduce inculpatului este confuză și neclară, iar în ceia ce privește prevederile art. 15 al Legii nr. 416 din 18.12.1990 Cu privire la poliție, acestea sunt interpretate în favoarea părții vătămate. Procedeu special de luptă a fost aplicat de xxxxCUSTOM1xxxx, pentru curmarea acțiunilor ilegale ale părții vătămate. Potrivit art. 36 alin. (l) CP, iar T. S.s-a aflat în stare de legitimă apărare, deoarece, a respins un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa. Declarațiile inculpatului în acest sens au fost integral confirmate de martorul ocular A. I..

xxxxCUSTOM1xxxx nu a acționat contrar prevederilor art. 2 al Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne, dar în strictă conformitate cu această normă deoarece, a oprit pe cei din jur de la încălcarea ordinii de drept, adică pe xxxxCUSTOM1xxxx. În general contextul invocării în învinuirea ce se aduce inculpatului a prevederilor art. 2 al Statutului disciplinar al organelor afacerilor interne, este unul confuz și neclar, deoarece, i se incriminează unele calități de caracter în actul de acuzație penală - rechizitoriu, precum că contrar cerințelor acestei norme de drept nu a fost obiectiv și onest, nu se stimează reciproc, nu este sobru și exigent față de sine însuși.

Și mai se invocă faptul că, din rechizitoriu rezultă că xxxxCUSTOM1xxxx nu a fost sobru și exigent față de sine însuși, și nu a oprit pe cei din jur de la încălcarea ordinii de drept și nu a contribuit activ la menținerea prestigiului colaboratorilor organelor afacerilor interne și a demnității cetățenilor. Din contra xxxxCUSTOM1xxxx l-a oprit pe xxxxCUSTOM1xxxx de la încălcarea ordinii de drept, dacă acuzarea are în vedere prin expresia cei din jur - pe xxxxCUSTOM1xxxx, deoarece, în contextual învinuirii nu poate fi înțeles alte persoane, deoarece în jur nu mai era nimeni în biroul nr. ..al CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx din str. ..., la data și ora indicată în rechizitoriu.

În cadrul cercetării judecătorești realizat în cadrul dosarului penal de acuzare T. S. au fost examinate mai multe probe prezentate de părți. Aprecierea acestora în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor permite părții apărării să conchidă că, xxxxCUSTOM1xxxx nu se face vinovat de infracțiunea incriminată.

Apelantul contestă declarațiile părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxx, declarațiile martorilor J. V., I. N., I. N., care sunt în contradicție cu declarațiile martorului I. A.. Prin apel contestă și concluziile raportului de examinare medico-legală nr. . din 28.05.2010, deoarece această probă este ilegal pusă ca probă, nefiind invocată ca probă de acuzatorul de stat.

Expertul C. C. care a efectuat raportul de expertiză medico-legală nr.. urma să se abțină în conformitate cu art. 89 alin.(1) pct.5) CPP, deoarece a participat ca specialist la examinările medico-legale din 28.05.2010 și din 01.06.2010, iar raportul de expertiză medico-legală nr. . a fost realizat în baza documentelor medicale. Deși, conform pct.8 Regulamentului nr.99 din 27.06.2003 de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, efectuarea expertizei fără examinarea persoanei, în baza documentelor, doar dacă este imposibilă examinarea persoanei. În consecință, apelantul consideră respingerea acestei probe.

Privind raportul de expertiză biologică nr. . din 12.07.2010, apelantul de asemenea contestă acest mijloc de probă, fiind bazat nu pe mostre de sânge, dar pe date din fișa personală al inculpatului și părții vătămate, și la realizarea expertizei biologice nu s-a aplicat metoda genetică.

Privind procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.06.2010 (biroul de serviciu nr. . la CGP xxxxCUSTOM1xxxx) care se respinge ca probă de apelant, deoarece, corectarea erorii materiale nu a fost conform art.249 CPP și a fost realizat peste 19 zile după consumarea faptului. Biroul de serviciu al părții vătămate nu a fost sigilat, și ultimul a avut acces la birou (a udat florile), iar procesul verbal de cercetare la fața locului a fost realizat de procuror, asistat de partea vătămată, fără participarea specialistului, contrar prevederilor art.118 alin.(3) CPP. Apelantul consideră că procurorul care a participat la cercetarea la fața locului, fără asistarea reprezentantului unității publice, nu mai putea să participe ulterior la exercitarea urmăririi penale (art.33 alin.(1) pct.3), art. 54 CPP.

Contrar prevederilor art.279 CPP, cercetarea la fața locului în biroul de serviciu a fost petrecută în lipsa consimțământului conducerii instituției.

Apelantul respinge în calitate de probă conținutul proceselor-verbale de examinare a obiectelor și documentelor anexate, cât și corpurile delictuale anexate la dosar, deoarece în lista probelor nu este precizat care anume obiecte și documente, astfel cămașa ridicată nu poate admisă ca probă, fiind ilegal procesul verbal de cercetare la fața locului. Astfel s-a încălcat art. 158 alin.(3) pct.1) CPP – (privind recunoașterea drept corp delict), și art. 119 CPP, art. 93 alin.(2) pct.6) CPP, că fotografiile nu au calitate de corp delict, fiind executate peste două zile de la incidentul din birou, avînd dubii de trucarea acestora. rezonabile.

Apărarea a acceptat în calitate de probe declarațiile martorului I. A.; inculpatului xxxxCUSTOM1xxxx; raportul de constatare medico-legală nr. . din 16.07.2010, ce confirmă că inculpatul a acționat conform art. 36 alin.(1) CP-stare legitimă apărare, deoarece a respins un atac direct, imediat, material și real, iar instanța a apreciat declarațiile martorului I. A. în mod tendențios.

Apelantul consideră că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii și în conformitate cu art. 390 alin.(1) pct.1) CPP urmează a fi achitat.

Tot odată, fapta incriminată inculpatului nu este prevăzută de legea penală (art. 328 alin.(2) lit.a) abrogat prin Legea din 08.11.2012) astfel este temei suplimentar de achitare conform prevederilor art. 390 CP alin.(19) pct. 4) CPP.În consecință, acțiunea civilă urmează a fi respinsă.Tot

odată nu au fost respectate prevederile art. 222 și 223 CPP privind recunoașterea ca partea civilă.

3. La data de 03.08.2012, avocatul A. Ș. în interesele lui xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 2 Vol. IV), a declarat apel nemotivat, iar la data de 28.07.2012 (f.d. 35-49 Vol. IV) a declarat *apelul motivat* împotriva sentinței Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 22.05.2012, *solicitând:*

-casarea sentinței Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx din 22.05.2012 în partea stabilirii pedepsei lui T. S., rejudecând cauza și pronunțarea în această parte o nouă sentință privind aplicarea unei pedepse mai aspre,

-casarea încheierilor emise din 25.03.2011, 07.04.2011, 05.04.2011, rezoluția privind repartizarea examinării cererii de recuzare și încheierea din 21.06.2011.

În argumentarea apelului depus apelanții au indicat că, consideră *pedeapsa* aplicată lui xxxxCUSTOM1xxxx ca fiind *nejustificată și extrem de blândă* în raport cu gravitatea infracțiunii care i se impune precum și circumstanțele speței.

La fel a menționat că, în procesul de examinare a prezentei cauze au fost admise grave erori de procedură care afectează dreptul părții vătămate la un proces echitabil în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, motiv din care consideră că *încheierile din 25.03.2011, din 07.04.2011, din 05.04.2011, rezoluția privind repartizarea examinării cererii de recuzare și încheierea din 21.06.2011*, care urmează a fi anulate ca fiind emise contrar prevederilor legii în vigoare.

A indicat că, la data de 25.03.2011, prin *încheierea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx*, la cererea inculpatului xxxxCUSTOM1xxxx de numire a expertizei medico-legale în comisie s-a dispus inter alia suspendarea examinării cauzei penale până la efectuarea expertizei. Ulterior suspendării procesului penal, inculpatul a depus cerere de recuzare a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx, iar cererea de recuzare prin rezoluția președintelui xxxxCUSTOM1xxxx a fost repartizată spre examinare judecătorului L. B.

Prin *încheierea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx din 25.03.2011*, s-a dispus recuzarea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx de la examinarea cauzei penale privind învinuirea lui xxxxCUSTOM1xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 2 lit. a) Cod Penal, cauza penală fiind remisă președintelui Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx pentru repartizarea unui alt judecător.

Împotriva procesului-verbal al ședinței de judecată din 25.03.2011, în care a fost examinată cererea de recuzare a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx au fost formulate obiecții. Prin *încheierea din 07.04.2011*, obiecțiile au fost respinse de judecătorul L. B.

În temeiul încheierii de repartizare a cauzei penale din 05.04.2011, președintele Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, xxxxCUSTOM1xxxx a dispus repartizarea cauzei penale de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal, judecătorului L. B.

La data de 20.06.2011, partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxx a depus în adresa Curții de Apel xxxxCUSTOM1xxxx, prin intermediul Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx, o cerere de recuzare a întregului complet de judecată a Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx, invocându-se inter alia lipsa de independență a judecătorilor în raport cu președintele instanței xxxxCUSTOM1xxxx și imixtiunea arbitrară a acestuia în procesul de înfăptuire a justiției, conflictul de interese cu judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx, precum și afectarea aparențelor de imparțialitate a judecătorilor din cadrul Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, prin declarațiile scrise ale președintelui xxxxCUSTOM1xxxx precum că, judecătorii au un interes în examinarea cauzei și recuzarea acestora provoacă situații de conflict.

La data de 20.06.2011, judecătorul L. B. a formulat o declarație de abținere de la examinarea cauzei penale de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx.

Cererea de recuzare adresată Curții de Apel xxxxCUSTOM1xxxx și cererea de abținere a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx a fost examinate într-o singură procedură de către președintele xxxxCUSTOM1xxxx, care prin *încheierea din 21.06.2011* a dispus respingerea cererii de recuzare a întreg completului de judecată a Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx, admiterea cererii de abținerea a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx, repartizarea cauzei unui alt complet de judecată.

Prin *încheierea Curții Supreme de Justiție din 12.07.2011*, s-a dispus strămutarea judecării cauzei de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx, Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx, din motivul constatării existenței unui conflict la nivelul administrației Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx și între judecătorii acestei instanțe pe marginea judecării cauzei penale de învinuire a lui S. T., afectându-se aparențele de imparțialitate a instanței.

Aceasta fiind situația de fapt, apelantul consideră că, în circumstanțele speței procesul judiciar de examinare a cauzei penale de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx în cadrul Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx a fost contrar exigențelor unui proces echitabil în sensul art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, admitându-se grave încălcări ale principiul preeminenței dreptului, principiul contradictorialității și egalității în drepturi procedurale, independența instanței de judecată, aparențele de imparțialitate a instanței - Judecătoria xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx.

În susținerea temeiniciei cererii de apel au invocat că, la data de 21.03.2011, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx, examinând cererea avocatului inculpatului xxxxCUSTOM1xxxx privind numirea expertizei în comisie, înaintată în cadrul procesului penal privind învinuirea lui xxxxCUSTOM1xxxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, a amânat deliberarea pentru data de 25.03.2011. Iar la data de 25.03.2011, judecătorul, A. C., a pronunțat *încheierea privind ordonarea expertizei medico-legale în comisie*, dispunând prin aceeași *încheiere suspendarea examinării cauzei penale până la efectuarea expertizei*. Context în care necesită a fi reținut faptul că, în ședința instanței de judecată în care s-a dispus inter alia suspendarea examinării cauzei, nu a fost înaintată nici o cerere de recuzare a judecătorului A. C.. Unde mai mult decât atât, o asemenea cerere nici nu putea fi înaintată, până la reluarea procesului penal sau anularea încheierii în partea suspendării procesului penal, întrucât potrivit procedurii procesual penale, cererea de recuzare se înaintează doar în ședința instanței de judecată.

În speță, inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx a înregistrat în cancelaria Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx la data de 24.03.2011 o cerere de recuzare a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx, iar cererea în cauză nu a fost transmisă judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx pentru a fi anexată la materialele cauzei penale, ședința de judecată din 25.03.2011 fiind închisă după dispunerea suspendării, fapt confirmat de procesul-verbal al ședinței de judecată.

Președintele Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, contrar procedurii legale, a reținut spre examinare cerere a lui xxxxCUSTOM1xxxx privind recuzarea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx, înaintată în afara procesului penal, fără a fi anexată la materialele cauzei de către judecătorul în procedura căruia se afla cauza penală în legătură cu care a fost formulată cererea de recuzare. Or, președintele Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, nu a fost în drept să rețină pentru examinarea repartizării cererile de recuzare înaintate în legătură cu procesul penal aflat în procedura judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx până la anexarea de către judecător a cererii de recuzare la materialele cauzei și transmiterea cererii și materialelor cauzei pentru repartizarea examinării cererii de recuzare. Cererea de recuzare înregistrată prin cancelaria instanței, urma să fie transmisă judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx pentru a fi anexată la materialele cauzei cu transmiterea ulterioară președintelui instanței pentru a fi repartizată spre examinare în modul stabilit, unde potrivit practicii procesual penale, cererile de recuzare se înaintează în cadrul procesului penal recuzarea extra procesuală nefiind admisă de legea procesual penală.

Mai mult decât atât, în speță procesul penal fiind suspendat, președintele Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, nu a fost în drept de a dispune repartizarea examinării cererii de recuzare în cadrul unui proces penal suspendat până la reluarea procesului în modul stabilit de lege. Or, atât înaintarea cererii de recuzare cât și examinarea cererii de recuzare de un alt judecător constituie parte integrantă a procesului penal care nu poate fi separată în proceduri diferite. A ținut să menționeze faptul că, potrivit practicii existente la acel moment în Judecătoria xxxxCUSTOM1xxxx, cererile de recuzare erau examinate de către judecătorii de serviciu conform graficului de serviciu a judecătorilor în zilele de lucru în perioada 01.01.11 - 31.03.2011, aprobat de președintele instanței. Astfel, potrivit graficului, în ziua de 25.03.2011, judecător de serviciu era A. A..

În lipsa unei motivații rezonabile care să asigure respectarea de către președintele xxxxCUSTOM1xxxx a exigențelor de imparțialitate obiectivă la repartizarea examinării cererilor de recuzare, președintele instanței în virtutea obligațiilor funcționale urma să asigure repartizarea aleatorie a cererii de recuzare în vederea asigurării aparențelor de imparțialitate și echitate a procesului în sensul art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Însă, președintele instanței xxxxCUSTOM1xxxx deturneză practica existentă în Judecătoria xxxxCUSTOM1xxxx, investind cu examinarea cererii de recuzare deusă în afara procesului penal de către inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx, nu un alt judecător decât nașa sa de cununie, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx cu care președintele xxxxCUSTOM1xxxx în conformitate cu prevederile art. 9 al legii cu privire la conflictele de interese, se află în conflict de interese care urma să fi declarat în modul stabilit. Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, justiția urmează să fi împlănită atât în esență cât și în aparență, asigurarea aparențelor de imparțialitate obiectivă fiind o condiție sine qua non al unui proces echitabil.

Schimbarea practicii de repartizare a cererilor de recuzare în cadrul Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx a avut loc după data de 04.04.2011. Astfel, susține că, cererea de recuzare a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx a fost repartizată spre examinarea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx contrar principiilor de repartizare aleatorii a examinării cauzelor, stipulat la art. 344 CPP, afectând aparențele de imparțialitate și implicit dreptul la un proces echitabil al părții vătămate.

Astfel, judecătorul L. B. a neglijat etapele de desfășurare a ședinței de judecată. Ședința din 25.03.2011 a fost începută cu examinarea cererii de recuzare. Președintele instanței nu a verificat dacă participanții la proces își cunosc drepturile și obligațiile, nu a anunțat etapa cererilor și demersuri, fapt confirmat de însăși președintele instanței la momentul când i-a fost oferit cuvântul părții vătămate, nu a pus în discuție cererile și demersurile formulate în cadrul procesului penal, nu a asigurat plenitudine procesului-verbal și corespunderea consemnărilor efectuate circumstanțelor de fapt. Cererile părții vătămate au fost înaintate când i-a fost oferită posibilitatea să se expună pe marginea cererii de recuzare și nu la începutul ședinței.

În cadrul ședinței de judecată din 25.03.2011, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx a încălcat dreptul la apărare a părții vătămate, declarând că, partea vătămată nu are nevoie de apărător în cadrul examinării cererii de recuzare.

Judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx nu a examinat cererea apărătorului părții vătămate, anexată la materialele cauzei privind amânarea examinării cauzei și nu a oferit părții vătămate posibilitatea de a-și angaja un alt apărător, încălcând obligația legală stipulată la art. 17 alin. (2) CPP, art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la statutul judecătorului. Or, judecătorul L. B. asigurând echitatea procesului judiciar nu a fost în drept de a restrânge dreptul la apărare a părții vătămate bazându-se pe propria apreciere a necesității realizării dreptului la apărare.

Judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx nu a asigurat participarea efectivă a părților la examinarea cererii de recuzare, lipsindu-le de posibilitatea de a obține o copie a cererii de recuzare și în același timp exonerând arbitrar partea apărării de obligația de a pune la dispoziția participanților la proces a copiilor de pe cererile înaintate. La cererea procurorului și a părții vătămate de a le fi pusă la dispoziție o copie a cererii de recuzare, instanța de judecată a refuzat înmânarea copiilor din motivul că, există doar un singur exemplar anexat la materialele cauzei.

Judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx audiind partea vătămată pe marginea cererii de recuzare înaintată de partea apărării, a avertizat-o că poartă răspundere penală pentru declarațiile făcute referitor la cererea de recuzare a judecătorului C., fapt care în circumstanțele speței, reținând restrângerea arbitrară a dreptului la apărare a părții vătămate, susținem că acțiunile instanței sunt susceptibile a fi interpretate drept intimidare la adresa părții vătămate.

La examinarea cererii de recuzare, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx a neglijat principiul legalității instituind o practică ilegală de conducerea ședinței de judecată reglementată de norme imperative de drept, potrivit principiului, tot ce nu se interzice de lege se permite. În acest sens declarațiile făcute de judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx în ședința instanței de judecată la obiecțiile procurorului referitor la faptul că, art. 35 CPP nu admite audierea martorilor în cadrul examinării cererii de recuzare, precum că tot ce nu se interzice se admite în procesul penal, reprezintă în esență o neglijare deschisă de către judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx a legislației procesual penale, incompatibilă caracteristicilor constituționale ale statalității R. Moldova în sensul definit de Curtea Constituțională în jurisprudența sa de principiu.

Judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx, contrar prevederilor art. 2, art. 7, art. 35 ale CPP, a admis în cadru examinării cererii de recuzare proba cu martorii. Astfel, recuzarea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx a fost întemeiat pe declarațiile martorului N. C., ofițer de urmărire penală aflat în subordinea inculpatului xxxxCUSTOM1xxxx.

Potrivit încheierii de admiterea recuzării judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx, imparțialitatea acesteia a fost constatată pe baza declarațiilor unicului martor al apărării N. C., potrivit căroră, ultimul fiind ofițer de urmărire penală, prin luna ianuarie 2011, pe marginea unui dosar penal, a cerut autorizarea efectuării unei acțiuni procesuale de la judecătorul, xxxxCUSTOM1xxxx, iar judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx și-a expus părerea asupra soluției ce urmează să fi luată în cadrul dosarului penal de acuzare a lui xxxxCUSTOM1xxxx. La audierea martorului N. C. în cadrul examinării cererii de recuzare, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx a deturnat prezumpția legalității în favoarea depozițiilor pretinsului martor privind acuzarea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx de imparțialitate și încălcarea deontologiei profesionale. Potrivit reglementărilor procesual penale, pretinsul martor N. C. în calitate de ofițer de urmărire penală nu este în drept de a autoriza acțiuni de urmărire penală la judecătorul de instrucție, motiv din care se prezumă că, N. C. nu s-a putut afla în biroul judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx, fapt confirmat și de Departamentul Urmărire Penală. Or, accesul persoanelor, inclusiv a OUP în birourile judecătorilor în afara ședințelor de judecată este interzisă, fapt despre care judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx nu putea să nu cunoască.

Judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx, depășindu-și competența legală cu care a fost investită potrivit legii procesual penale în calitate de judecător chemat de a examina cererea de recuzare, cu ocazia examinării cererii de recuzare s-a expus asupra legalității actelor procesual penale ale judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx din cadrul procesului penal de învinuire a lui S. Ț., în special procedura de examinare a probelor. Or, potrivit legislației procesual penale legalitatea actelor judecătorului de primă instanță se examinează de instanța de apel sau recurs și nu constituie obiect de examinare a cererii de recuzare.

Judecătorul L. B. în cadrul ședinței instanței de judecată a manifestate atitudine părtinitoare la desfășurarea procesului de judecată cu un comportament bazat pe prejudecăți, aprecieri a probității morale a colegilor săi, atitudini personale părtinitoare față de judecătorul recuzarea căruia s-a examinat. Astfel, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx în ședința instanței de judecată a declarat că, a suferit, și-a stricta relațiile de colegialitate, rămânând ofensată în legătură cu admiterea demersului procurorului privind audierea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx pe marginea cererii de recuzare. Ofensa adusă judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx constând în refuzul judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx care se afla în ședință de judecată de a se prezenta în ședința de judecată a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx în lipsa citării oficiale. Judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx a confirmat că a invitat judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx pentru a da declarații pe marginea cererii de recuzare prin intermediu consultanței acesteia în timp ce judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx se afla în ședință de judecată, ultima solicitând citație oficială pentru întreruperea ședinței de judecată pe care o conducea. Judecătorul, xxxxCUSTOM1xxxx, a pus în discuție necesitatea citării judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx reieșind din raporturile de colegialitate cu aceasta, solidaritate profesională și posibilitatea înaintării față de judecători a cererilor de recuzare,

riscurile ofensării judecătorilor, a expus atitudini denegatoare față de societate, fapt care afectează aparențele de imparțialitate a instanței. La fel judecătorul fiind informată de participanții la proces despre suspendarea procesului penal prin încheierea din 25.03.2011 a judecătorului xxxxCUSTOMIxxxx a declarat că nu vede încheierea de suspendare a procesului. În pofida faptului că, atât partea apărării cât și procurorul a indicat direct la dispoziția instanței privind suspendarea procesului existența încheierii de suspendare la materialele cauzei penale, judecătorul L. B. pentru a face aparent posibilă examinarea cererii de recuzare și simula legalitatea acțiunilor sale a continuat examinarea cererii de recuzare declarând că, o asemenea încheiere nu este anexată la materialele cauzei. Mai mult decât atât, însăși judecător L. B. a confirmat faptul că a examinat cererea de recuzare în lipsa materialelor cauzei. Astfel, în circumstanțele speței, judecătorul xxxxCUSTOMIxxxx a manifestat lipsa de diligență profesională, obiectivitate, discreditând justiția. Or, judecătorul care nu vede actele procesuale anexate la materialele cauzei, existența cărora o indică în unanimitate participanții la proces și nu întreprinde măsuri eficiente în vederea obținerii materialelor cauzei indispensabil examinării cererii de recuzare, nu poate satisface exigențele de imparțialitate și obiectivitate. De asemenea, judecătorul prin nota informativă adresată președintelui Judecătoriei xxxxCUSTOMIxxxx l-a informat inter alia că, cererea de recuzare a judecătorului xxxxCUSTOMIxxxx a fost examinată în lipsa materialelor cauzei. Or, judecătorul xxxxCUSTOMIxxxx a primit materialele cauzei doar într-u singur volum.

Astfel, instanța de judecată în cazul unei examinări efective a materialelor cauzei nu putea să nu constate lipsa celui de-al doilea volum al dosarului, inclusiv procesele-verbale ale ședinței de judecată, explicațiile părților și în special încheierea de suspendare a procesului invocată de către participanții la proces. Or, din conținutul declarației judecătorului xxxxCUSTOMIxxxx făcută președintelui xxxxCUSTOMIxxxx rezultă că, ultima cu ocazia examinării cererii de recuzare nu a studiat materialele cauzei, examinarea cererii de recuzare fiind una superficială. În speță, desesizarea judecătorului xxxxCUSTOMIxxxx de la examinarea cauzei de învinuire a lui xxxxCUSTOMIxxxx s-a făcut în lipsa unor criterii obiective. Or, admiterea unui mijloc de probațiune a temeiniciei recuzării neprevăzut de lege, constituie o acțiune arbitrară care nu satisface exigențele de previzibilitate și obiectivitate a temeiurilor de îndepărtare a judecătorilor de la examinarea cauzei aflate în procedură.

În conformitate cu prevederile art. 336 alin. (2) CPP, desfășurarea ședinței de judecată în lipsa mijloacelor tehnice de înregistrare audio sau video se dispune de către judecător prin încheiere motivată. În speță o asemenea încheiere nu a existat. Mai mult decât atât, partea vătămată a solicitat aplicarea mijloacelor de înregistrare audio a ședinței de judecată, iar judecătorul xxxxCUSTOMIxxxx a continuat desfășurarea ședinței instanței de judecată în lipsa mijloacelor tehnice de înregistrare, substituind încheiere judiciară printr-un anunț consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată, lipsind în acest sens participanții la proces de posibilitatea de a proba eventualele abuzuri admise de judecător. Or, anunțul instanței de judecată privind imposibilitatea efectuării înregistrărilor audio sau video a ședinței de judecată nu constituie în condițiile reglementărilor legale în vigoare, temei de desfășurare a ședinței de judecată în lipsa mijloacelor tehnice de înregistrare audio sau video și nu exonerează instanța de obligația legală de a emite încheiere motivată în acest sens.

Înregistrarea audio-video a ședinței de judecată ține de obligația pozitivă a instanței de judecată de a asigura plenitudinea procesului-verbal al ședinței instanței de judecată, precum și posibilitatea părților de a justifica eventualele omisiuni admise la perfectarea acestuia. Or, lipsa posibilităților tehnice a instanței de a garanta un drept legal părții în cadrul unui proces penal public sau omisiunea executării obligației menționate nu poate împiedica partea cointeresată de a-și asigura din cont propriu exercițiul dreptului garantat de lege.

Mai mult decât atât, potrivit practicii Consiliului Superior al Magistraturii, înregistrarea audio tainică a ședinței de judecată este admisă în calitate de probă a acțiunilor desfășurate în timpul ședinței de judecată și nereflectate în procesul-verbal al ședinței instanței de judecată, motiv din care pledează pentru admiterea înregistrării audio a ședinței instanței de judecată în care a fost examinată cererea de recuzare și stenograma acesteia realizată de partea vătămată în calitate de dovadă a faptelor invocate care au avut loc în ședința instanței de judecată și nu au fost reflectate în procesul verbal al ședinței de judecată.

În legătură cu faptul că, în procesul verbal al ședinței de judecată din 25 martie 2011 în care a fost examinată cererea de recuzare a judecătorului A.C. au fost admise inexactități, nu au fost consemnate toate declarațiile participanților la proces, acțiunile instanței de judecată, precum și alte date importante pentru asigurarea plenitudinii procesului-verbal al ședinței de judecată, omisiuni susceptibile de a afecta exigențele unui proces echitabil în sensul art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, partea vătămată xxxxCUSTOMIxxxx a formulat obiecții asupra procesului verbal. Iar obiecțiile au fost examinate de judecătorul xxxxCUSTOMIxxxx și respinse prin încheierea din 07.04.2011.

Astfel, apelantul pledează pentru faptul că, instanța de judecată a respins neîntemeiat obiecțiile din motive de fapt și de drept și a indicat că, partea vătămată a indicat instanței că, potrivit art. 336 CPP alin. (3) pct.6) în procesul-verbal al instanței de judecată sunt consemnate acțiunile instanței în ordinea în care s-au desfășurat, iar ședința din 25.03.2011 a fost începută cu examinarea cererii de recuzare. Președintele ședinței nu a anunțat la începutul ședinței dreptul participanților de a înainta cereri și demersuri, fapt confirmat de însăși președintele instanței la momentul când i-a fost oferit cuvântul părții vătămate. Cererile părții vătămate au fost înaintate când i-a fost oferită posibilitatea să se expună pe marginea cererii de recuzare și nu la începutul ședinței după cum este menționat în procesul-verbal al ședinței de judecată. Astfel mențiunile efectuate în consecutivitatea consemnată în procesul-verbal nu corespund circumstanțelor de fapt, faptul fiind confirmat de înregistrarea audio a ședinței de judecată, pe care o invocă în vederea justificării afirmațiilor sale.

Instanța a respins obiecții menționate din motivul că din procesul-verbal din 25.03.2011 este clar faptul că președintele ședinței a întreat participanții la proces dacă nu sunt cereri și demersuri referitor la cererea de recuzare a judecătorului xxxxCUSTOMIxxxx. Or, în cazul examinării obiecțiilor la procesul-verbal, instanța de judecată nu este în drept de a le combate prin însăși faptele atestate de procesul-verbal reclamate de partea vătămată ca fiind neautentice. Referitor la obiecțiile vizând lipsa reflectării în procesul-verbal a etapelor ședinței de judecată și anume, etapa cererilor și demersurilor, explicarea drepturilor și obligațiilor participanților la proces, aplicarea mijloacelor tehnice de înregistrare audio sau video, instanța de judecată le-a respins din motivul că, examinarea cererii de recuzare se face de instanța de judecată într-un mod mai special comparativ cu ședința de judecată în primă instanță, unde nu este stabilit în mod obligatoriu parcurgerea etapelor caracteristice ședinței în primă instanță. Au menționat că, în acest sens, instanța de judecată urma să indice norma procesual penală care reglementează modul mai special de examinare a cererii de recuzare, prin care au făcut trimitere la prevederile art. 2, 7, 26 al CPP.

Instanța de judecată respingând obiecțiile privind lipsa consemnării în procesul-verbal al faptului depunerii cererea de recuzare de partea apărării doar în două exemplare și că la cererea procurorului și a părții vătămate de a le fi prezentată o copie de pe cererea de recuzare, instanța de judecată a refuzat înmânarea copiilor din motivul că, există doar un singur exemplar anexat la materialele cauzei, și-a motivat soluția prin faptul că în atribuțiile de serviciu ale instanței nu intră obligația înmânării copiilor cererilor de recuzare, cu atât mai mult instanța a dat citire în cadrul ședinței de judecată a cererii de recuzare și părțile prezentându-se la ședință au venit cu cunoștință de cauză. Astfel, consideră argumentul invocat de instanță ca fiind neîntemeiat potrivit prevederilor art. 314 alin. (2), 336 CPP.

Obiecția convențional indicată de instanță ca fiind nr. ..., a fost respinsă nejustificat întrucât potrivit stenogramei înregistrării audio a ședinței instanței de judecată se atestă faptul că procurorul a formulat în cadrul procesului obiecție referitor la încălcarea dreptului la

apărare a părții vătămate. Or, instanța de judecată în vederea înfirmării sau confirmării obiecțiilor referitor la declarațiile făcute de o terță parte, în vederea conformării exigențelor de obiectivitate, urma să solicite explicațiile acesteia. Obiecția nr. 9, privind consemnarea greșită în procesul-verbal a faptului că partea vătămată a susținut declarațiile expuse de apărătorul său, au fost recunoscute de instanță însă în lipsa unui temei legal au fost respinse. Or, erorile admise la întocmirea procesului-verbal pe marginea cărora au fost formulate obiecții, în circumstanțele speței urmau să fie corectate prin admiterea acestora. Cât privește obiecțiile nr. ..., instanța de judecată a înțeles greșit sensul acestora. Or, partea vătămată a contestat faptul ne consemnării în procesul-verbal a propriilor declarații făcute în ședința instanței de judecată, în acest sens, modul de petrecere a ședinței de judecată nu face obiectul obiecțiilor la procesul verbal. Obiecția nr. ... de asemenea sunt respinse de instanță din motivul că instanța le apreciază drept eroare mecanică consemnările făcute în procesul-verbal.

În procesul-verbal al ședinței de judecată nu au fost reflectate circumstanțele în care s-a dispus continuarea ședinței de judecată în lipsa audierii judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx - demersul procurorului privind audierea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx fiind admise de către instanță. Faptul avertizării părții vătămate de răspunderea penală este atestat de înregistrarea audio a ședinței de judecată realizată de către partea vătămată. Mai mult decât atât, combaterea de către instanță care a avut inter alia obligația de a asigura înregistrarea audio-video a ședinței instanței de judecată a obiecțiilor părții vătămate la procesul verbal prin însăși conținutul procesului-verbal contestat, constituie o modalitate inadmisibilă de verificare a temeiniciei obiecțiilor formulate de partea-vătămată și încălcarea regulilor unor proces echitabil în sensul art. 6 al Convenției.

În motivarea încheierii de repartizare a cauzei penale din 05.04.2011, președintele Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, xxxxCUSTOM1xxxx indică că, conform modului de repartizare a numerelor dosarelor penale judecătorilor, în ordinea alfabetică a numelor acestora, cauza penală cu numărul .. i-a revenit judecătorului A.C.. Judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx, fiind îndepărtat de la examinarea cauzei penale, în scopul respectării ordinii stabilite și termenelor rezonabile de examinare a cauzei penale, s-a dispus repartizarea cauzei penale nr. .. judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx.

În fișa de evidență statistică a cauzei penale este indicat drept dată de repartizare a cauzei penale de învinuire a lui S.Ț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) CP, data de 01.04.2011. Or, repartizarea de fapt a cauzei penale a avut loc la data de 01.04.2011 și nu la data de 05.04.2011 după cum este indicat în încheierea de repartizare a cauzei penale. În registrul de evidență a cauzelor penale repartizate judecătorilor Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx cu numărul de ordine 18 este indicată repartizarea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx a cauzei penale de învinuire a unei alte persoane, la data de 06 aprilie 2011, iar cu numărul de ordine 19 este indicată repartizarea cauzei penale de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx la data de 05 aprilie 2011, fapt care ne indică la fraudarea intenționată a procesului de repartizare aleatorie a dosarelor penale în vederea transmiterii acestuia în procedura judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx, precum și complicitatea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx la fraudarea procesului de repartizare aleatorie a cauzelor penale.

Astfel reieșind din argumentele invocate, apelanții indică că, potrivit încheierii contestate se indică că cauza penală de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx a fost repartizat spre examinare judecătorului L. B., în temeiul unei necesități subiective evaluate de președintele xxxxCUSTOM1xxxx și nu conform unor criterii aliorii expres indicate la art. 344 CPP, și susțin că, încheierea de repartizare a cauzei penale de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) Cod penal spre examinare judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx contravine legii și principiilor unui proces echitabil.

Apelanții au menționat că, cererea de recuzare a întreg completului de judecată al Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx a fost înaintată din motivele de lipsa de independență a judecătorilor în raport cu președintele instanței xxxxCUSTOM1xxxx și imixtiunea arbitrară a acestuia în procesul de înlăptuire a justiției, lipsa transparenței repartizării cauzelor spre examinare, conflictul de interese cu judecătorul L. B., precum și afectarea aparențelor de imparțialitate a judecătorilor din cadrul Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, prin declarațiile scrise ale președintelui I.Ț. precum că judecătorii au un interes în examinarea cauzei și recuzarea acestora provoacă situații de conflict.

În circumstanțele speței, au remarcat că președintele instanței xxxxCUSTOM1xxxx, folosindu-se abuziv de atribuțiile administrative și-a atribuit abuziv examinarea exclusivă a cererilor de recuzare, invocând preluarea de la Judecătoria xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx a unei cutume în scopul evitării situațiilor de conflict, prin care face trimitere la prevederile art. 2 alin. (3) ale CPP, iar dreptul la un proces echitabil, care urma să fie asigurat inter alia de către președintele xxxxCUSTOM1xxxx în procesul de administrare a actului de justiție, conform terminologiei consfințite de Curtea Europeană cu privire la art. 6 §1 din Convenție (Golder v. Marea Britanie, no. 4451/70, din 21.02.1975, §34), consacră principiul fundamental al preeminenței dreptului într-o societate democratică, perceput de jurisprudența Curții ca unul dintre principiile care constituie structura de bază a ordinii publice europene a drepturilor omului, principiul ce nu poate fi sacrificat unor oportunități. În acest sens, atribuirea de către președintele xxxxCUSTOM1xxxx în virtutea atribuțiilor administrative cu care a fost investit examinarea exclusivă a cererilor de recuzare și abținere contrar principiului de repartizare a cauzelor stipulat la art. 344 CPP în conformitate cu prevederile art. 251 CPP, constituie temei de nulitate a actului de repartizare. Or, repartizarea cauzelor într-o instanță judecătorească trebuie să se facă după criterii obiective prestabilite, în scopul de a proteja dreptul la un judecător independent și imparțial. Aceasta nu trebuie să fie influențată de dorința vreuneia dintre părți sau a altcuiva interesat în rezultatul cauzei.

În speță, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx prin scrisoarea ..din 22.04.2011 a informat avocatul părții vătămate că judecătorul L.B., cererea de abținere a căreia a fost examinată de xxxxCUSTOM1xxxx este nașa de cununie a ultimului. Însă în circumstanțele cauzei și anume, abținerea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx de la judecarea cauzei de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 2 CP din motivul că ultima a perceput inter alia exercitarea de către avocatul părții vătămate a drepturilor procesuale de înaintarea a obiecțiilor la procesul-verbal al ședinței de judecată din 25.03.2011, solicitarea de la judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx de furniza informații pe marginea raporturilor acesteia cu avocatul inculpatului în perioada în care activa în funcție de șef al Direcției Instruire și Cercetare a Institutului Național de Justiție, drept acțiuni de intimidare la adresa sa care îi afectează independența și exercitarea de presiuni, pun sub o îndoială rezonabilă aparențele de imparțialitate obiectivă a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx. Or, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx a avut obligația reiterată de acesta în încheierea contestată, de a oferi toate garanțiile suficiente, de a exclude orice dubii rezonabile referitor la imparțialitatea instanței, aparențele având un rol decisiv.

Astfel din considerentele expuse, susțin că, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx în conformitate cu prevederile art. 33 alin. (2) pct. 1), pct. 6) al CPP s-a aflat în incompatibilitate la examinarea abținerii judecătorului L. B., temeiurile abținerii fiind declarate de acesta anticipat, motiv din care în conformitate cu prevederile art. 34 CPP, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx a avut obligația de a se abține de la examinarea declarației de abținere a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx în vederea asigurării participanților la proces, dreptul la un proces echitabil, drept care trebuie să fie mai presus decât propriile sentimente ale judecătorului.

Prin încheierea contestată din 21.06.2011, judecătorul xxxxCUSTOM1xxxx a examinat cererea de recuzare a întreg completului de judecată a Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx adresată Curții de *Apel xxxxCUSTOM1xxxx în care s-a invocat inter alia drept motive de recuzare, lipsa de independență a judecătorilor în raport cu președintele instanței xxxxCUSTOM1xxxx și imixtiunea arbitrară a acestuia în procesul de înlăptuire a justiției, conflictul de interese cu judecătorul L. B.,*

precum și afectarea aparențelor de imparțialitate a judecătorilor din cadrul Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, prin declarațiile scrise ale președintelui xxxxCUSTOM1xxxx precum că judecătorii au un interes în examinarea cauzei și recuzarea acestora provoacă situații de conflict, prin care se conduce de prevederile art. 35 alin. (1), (2) CPP.

Mai mult decât atât, reținând competența jurisdicțională a Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx mun. xxxxCUSTOM1xxxx, stabilită la art. 36 CPP, judecătorul I. Ț. nu a fost în drept de a se expune pe marginea cererii adresate Curții de Apel xxxxCUSTOM1xxxx. Or, legea procesual penală nu atribuie instanței de fond dreptul de a examina temeinicia cererilor adresate instanței ierarhic superioare precum și stabilirea competenței instanței ierarhic superioare de a examina cererea cu care a fost sesizată prin intermediul instanței de fond, motiv din care pledează că xxxxCUSTOM1xxxx și-a depășit competența cu ocazia examinării cererii de recuzare. Or, xxxxCUSTOM1xxxx nu poate fi stricto sensu judecător în propria cauză.

În cazul în care între judecătorii unei instanțe de judecată apar conflicte în legătură cu înaintarea cererilor de recuzare, se prezumă că aceștia au un interes în examinarea cauzelor aflate în procedură, fapt care le afectează imparțialitatea. În cazul dat, președintele xxxxCUSTOM1xxxx a declarat că în cadrul Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx, înaintarea cererilor de recuzare provoacă conflicte între judecători, motiv din care la momentul depunerii cererii de recuzare au fost îndreptățiți la o bănuială rezonabilă precum că, judecătorii au un interes personal în examinarea cauzelor, fiind-le afectată imparțialitatea obiectivă.

Mai mult decât atât, existența unui conflict în cadrul Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx la nivelul administrației, precum și între judecătorii acesteia pe marginea judecării cauzei penale în privința lui Ț. S., a fost constatată prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 12.07.2011, circumstanțe care în opinia CSJ afectează aparențele de imparțialitate a completului de judecători ai judecătorii xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx. În acest sens, potrivit principiului res iudicata, faptul nesatisfacerii de către completul de judecată a Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx a exigențelor de imparțialitate obiectivă în legătură cu examinarea cauzei penale de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx, se consideră a fi constat și nu mai poate fi repus în discuție în cadrul altui proces de judecată. Reieșind din considerentele expuse au pledat atât pentru ilegalitatea încheierii contestate cât și netemeinicia acesteia. Cu referire la pedeapsă, consideră că pedeapsa aplicată inculpatului xxxxCUSTOM1xxxx prin sentința Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 22.05.2011 este extrem de blândă în raport cu fapta care i se impută. Iar la individualizarea pedepsei, instanța nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii și anume că prin acțiunile sale ilegale inculpatul a cauzat prejudicii atât integrității fizice și psihice a părții vătămate cât și raporturilor de muncă, făcând imposibilă continuarea acestora și reputației întreg MAI. Civismul de care a dat dovadă inculpatul în timpul manifestării acțiunilor ostile la adresa părții vătămate precum, și acțiunile ulterioare îndreptate la tănuirea urmelor infracțiunii și evitarea răspunderii penale, justifică aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mult mai severe.

De asemenea, apelanții consideră că, *pedeapsa aplicată lui xxxxCUSTOM1xxxx este nejustificată și extrem de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii care i se impută precum, și circumstanțele cauzei.*

La individualizarea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de motivele infracțiunii săvârșite de către inculpat - eliminarea părții vătămate din cadrul organelor afacerilor interne, inculpatul fiind condus în acest sens de aspirații legate de cultivarea cultului personalității. Astfel, consideră că, acțiunile ilicite ale inculpatului fiind întreprinse în privința părții vătămate în legătură cu exercitarea de către partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxx a atribuțiilor de serviciu și în deosebi nemulțumirea inculpatului provocată de contestarea acțiunilor acestuia de către partea vătămată urmau a fi calificată în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (1) lit. f) Cod Penal, drept circumstanță agravantă.

Astfel reieșind din considerentele expuse, pledează pentru casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei și aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai aspre corespunzătoare gravității infracțiunii săvârșite.

În drept, își întemeiază cererea de apel în baza prevederilor art. 251, 400, 401, 405 CPP.

4. Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2012 (f.d. 18-19 Vol. IV), s-a dispus *strămutarea* judecării cauzei penale în privința lui xxxxCUSTOM1xxxx, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal, pentru judecarea apelurilor declarate de către inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx și reprezentantul părții vătămate A. Ș., la Curtea de Apel C..

5. Prin încheierea Curții de Apel C. din 27 martie 2013 (f.d. 149- 152 Vol. IV), a fost respins ca neîntemeiat demersul avocatului O.T. privind efectuarea expertizei psihologice în cauza penală privind inculpatul Ț. S., acuzat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal.

6. Prin încheierea Curții de Apel C. din 15 mai 2013 (f.d. 161- 165 Vol. IV), s-a admis demersul avocatului V. P..

S-a dispus efectuarea expertizei medico-legale suplimentare în cauza penală privind inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx, acuzat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal.

7. Prin încheierea Curții de Apel C. din 14 octombrie 2013 (f.d. 198- 200 Vol. IV), s-a admis demersul procurorului D. C..

S-a dispus efectuarea expertizei medico-legale repetate în cauza penală privind inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx, acuzat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal.

8. Colegiul judiciar, auzind părțile, examinând materialele cauzei penale, analizând argumentele apelurilor declarate, consideră cererile de apel nefondate care urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de Procedură Penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, este în drept să respingă apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Deși, inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx nu recunoaște culpa, din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauză, în ansamblu și în lăunțuirea lor logică, rezultă că inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx, care a adoptat poziția negării infracțiunii săvârșite, și-a dat perfect seama de actele pe care le-a comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor.

Culpa inculpatului xxxxCUSTOM1xxxx în comiterea depășirea atribuțiilor de serviciu, este dovedită în întregime prin cumulumul probelor administrate și verificate în cauză în instanțele de fond și de apel, și anume, prin probele prezentate de partea acuzării.

Partea acuzării de stat, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, în conformitate cu lista probelor prezentate instanței de judecată, a prezentat următoarele probe, prin care se confirmă vinovăția inculpatului Ț. S. în comiterea infracțiunii incriminate.

În ședința instanței de apel au fost prezentate în calitate de probe materialele cauzei penale, prin care – *proces-verbal privind consemnarea celor constatate privitor la infracțiunea depistată din 09.06.2010 (f.d. 2 Vol. I); denunțul declarat de către xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 4-5 Vol. I); proces-verbal de examinare cu fotocopie din 16.06.2010 (f.d. 8-24 Vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 15.06.2010 (f.d. 33-34 Vol. I); ordonanță de anexare a documentelor la cauza penală din 15.06.2010 (f.d. 34 A, Vol. I); raport de expertiză medico-legală nr. . din 12.07.2010 a douăfragmente de tapet, un fragment de stofă din fotoliu și o cămașă bărbătească f.d. 50-53 Vol. I); proces-verbal de ridicare din 24.06.2010 (f.d. 57-58 Vol. I); raport de expertiză medico-legală nr. ..din 07.07.2010 a cet. xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 64-65 Vol. I); raport de examinare medico-legală nr. ..din 28.05.2010 a cet. xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 66-67 Vol. I); raport de examinare medico-legală nr. .. din 01.06.2010 a cet. xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 68-70 Vol. I); raport de expertiză medico-legală în comisie nr. ..in 15.07.2013 în privința părții vătămate A. A. (f.d. 168-172 Vol. 4); raport de constatare medico-legală nr. ..din 11.10.2013); raport de expertiză medico-legală în comisie repetată nr. .. din 05.12.2013 în privința părții vătămate A. A. (vol.4 f.d. 206-211) ; încheiere pe rezultatele anchetei de serviciu, efectuate în baza raportului șefului serviciului cazuri excepționale al SUP a CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx, locotenent-colonel de poliție xxxxCUSTOM1xxxx din 26.06.2010 (f.d. 85-94 Vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 21.07.2010 (f.d. 98-100 Vol. I); materiale pe rezultatele anchetei de serviciu din 26.06.2010, efectuate în baza raportului șefului SCE al SUP a CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx A. A. (f.d. 101-162 Vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 21.07.2010 (f.d. 164-165 Vol. I); ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 21.07.2010 (f.d. 167,168 Vol. I); ordin nr. ..din 28.07.2010 cu privire la anularea ordinului .. Din 01.07.2010 privind*

modificare ordinului .. Din 28.06.2010, cu privire la sancționarea colaboratorului CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 241 – 242 Vol. I); fișa medicală de ambulatoriu a bolnavului xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 1-6 Vol. II); declarațiile martorului C. N.(f.d. 36-37 Vol. II); declarațiile părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 44-47 Vol. II); declarațiile martorului J.V. (f.d. 48-49 Vol. II); declarațiile martorului I. L. (f.d. 50 Vol. II); declarațiile martorului L. N. (f.d. 51-52 Vol. II); declarațiile martorului I. A. (f.d. 53-56 Vol. II); declarațiile martorului C. N.(f.d. 57 Vol. II); declarațiile martorului R. G. (f.d. 58 Vol. II); declarațiile martorului V.A.(f.d. 59-60 Vol. II); declarațiile martorului Z.E. (f.d. 61 Vol. II); declarațiile părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 100-106 Vol. II); declarațiile părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 169-175 Vol. III); declarațiile martorului J. V.(f.d. 176-177 Vol. III); declarațiile martorului L. N.(f.d. 178-179 Vol. III); declarațiile martorului I. L. (f.d.180Vol. III); declarațiile martorului I. A. (f.d. 181-185 Vol. III).

La solicitarea părților în instanța de apel au fost suplimentar examinate probele următoare, cât și dispusă efectuarea expertizei medico-legale în comisie

Astfel, în cadrul ședinței de apel, a fost audiat expertul medic-legist C. C.(f.d. 158-160 Vol. IV), a declarat că, raportul de expertiză a fost efectuat de către el, primul raport a fost de constatare, prin care s-a evidențiat că, echimoza de la nivelul mucoasei, buzi inferioare pe stînga produse cet. xxxxCUSTOM1xxxx, sunt ca rezultat al acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin mecanism de lovire sau lovire de compresie, nu se exclude posibilitatea producerii echimozei cu pumnul, care este considerat un obiect contondent dur.

Echimoza la nivelul degetului I la mîna dreaptă pe fonul căreia se află o excoriație depistată la xxxxCUSTOM1xxxx, la fel a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, prin mecanismul de lovire sau lovire tangențială, posibil produsă de lovire de dinți, dar nu este cu certitudine.

Referitor la procedeul de imobilizare, expertul nu a putut să se expună, iar ce ține de mecanismul de producere a menționat că este specificat în raportul de examinare medico-legală nr. ..., în care s-au descris leziunile depistate la nivelul ambelor antebrate, anume echimoze ovale care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect contondent posibil a acțiunii degetelor, prin mecanismul de compresie, deoarece au fost depistate amprente degetului mare și pe suprafața anterioară 4 echimoze aranjate într-o linie, adică amprenta celor 4 degete.

Echimoza de pe antebratul stîng a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect contondent dur prin mecanismul de compresie sau lovire luînd în considerație localizarea și forma, nu se exclude în momentul aplicării și răsucirii antebratului. A fost apucată de mîină și puțin răsucită, sau lovire cu ceva, însă nu s-a putut expune cu certitudine cum a fost produs.

S-a menționat că, medicul legist stabilește obiectul vulnerabil, mecanismul de producere, dar circumstanțele nu țin de medicina legală, iar timpul producerii intră în competența medicului legist.

La examinarea medico-legală a fost analizată fișa medicală a bolnavului de staționare ambulatorie nr. .. a spitalului MAI, unde cet. xxxxCUSTOM1xxxx s-a internat la data de 22.05.2010. Acesta document a fost analizat și introdus în raport. În raportul de expertiză a fost prezentată și concluzia medicului ambulatoriu, după ce a fost prescris tratamentul la domiciliu după externare, iar alte documente nu au fost analizate.

Expertul a menționat că, a fixat datele începînd cu 29.05.2010, care sunt fixate în două rapoarte. Nu a putut menționa dacă cet. A. s-a tratat pînă la cazul dat. Cet. A. avea o leziune în regiunea feței, iar în regiunea pîroasă a capului nu au fost depistate leziuni. La fel, prezenta leziuni neînsemnate, superficiale la nivelul țesuturilor moi sub formă de echimoză și excoriații, la fel și cea mai ușoară, formă a traumei cranio - cerebrală, și anume comoție cerebrală, ce din considerentul acestuia nu poate să îngreădească efectuarea anumitor acțiuni, dar ce ține de concentrare, analizare, finisare anumitor date, putea să înlînească anumite greutăți.

La fel s-a indicat că, personal la examinat și pe cet. xxxxCUSTOM1xxxx la data de 29.05.2010, însă, ora nu a fixat-o, respectivul în regiunea danturii nu prezenta leziuni. Producerea echimozei și excoriației la nivelul degetului I de la mîna dreaptă era posibilă să se producă în urma lovirii de dinții lui Ț., fără ai cauza acestuia leziuni la nivelul dinților, deoarece dinții sunt destul de duri și pot ușor învinge rezistența țesuturilor moi. Leziuni la nivelul gîtului la cet.A. nu au fost depistate. Cu referire la echimoza din fosa supraclaviculară pe stînga și anume forma ei, putea fi produsă în urma rezultatului acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața limitată, care putea fi și degetul, dar nu e cu certitudine.

A indicat că, comoția cerebrală se produce în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin mecanismul de lovire sau la lovirea capului de careva obiecte contondente.

În cadrul concluziei nr. .. din 01.06.2010, a menționat că au fost luate în considerație toate leziunile depistate la cet. A., care în general nu pot fi produse în rezultatul căderii corpului din poziție verticale, atît liberă cît și cu accelerare, deoarece au localizare multipolară și caracter diferit.

La demersul apărării în ședința instanței de apel au fost audiați martorii:

Martorul L.A., în cadrul ședinței de apel a menționat că, din februarie anul 2010 a fost numit șef adjunct la CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx.

La data de 28 mai 2010, de la orele 09:00, a avut o ședință la Minister și aproape de ora 13:00 a fost telefonat, prin care i-a fost comunicat faptul că este un incident la serviciu și trebuie să fie clarificat. După ce s-a prezentat la CGP a aflat că dimineața a avut loc un conflict, pe atunci Ț. avea funcția de comisar adjunct șef al secției urmărire penală al CGP, iar xxxxCUSTOM1xxxxșef al serviciului cazuri excepționale. Din discuția cu I. a aflat că xxxxCUSTOM1xxxx l-a atacat pe Ț., apoi ultimul l-a imobilizat. În scurt timp a venit A. și a explicat că a avut un conflict cu Ț., care a spus că a fost agresat fizic de către Ț.. După ce a discutat cu el, Ț. i-a explicat că a fost agresat fizic de către xxxxCUSTOM1xxxx, astfel a hotărît de a fi efectuată ancheta de serviciu.

Careva leziuni corporale la A. A. nu a observat, iar Ț. avea buza de jos spartă.

A menționat că din toate cele auzite a înțeles că cearta s-a început în biroul lui Ț., dar conflictul a avut loc în biroul lui xxxxCUSTOM1xxxx, iar motivul conflictului nu îl cunoaște. Între Ț. și xxxxCUSTOM1xxxx cu mult timp în urmă au fost unele neînțelegeri în legătură cu serviciul.

Martorul G.V., în ședința de apel a declarat că, a menționat că a activat împreună cu Ț. și A., în perioada în care a activat cu ei, el avea funcția de vice comisar, iar respectivii erau șefi de serviciu. Activînd în anul 210 a știut că este o ceartă între ei, care a avut loc în incinta comisariatului, iar el la momentul dat activa în departamentul de urmărire penală. Cearta a avut loc pe data de 29 mai. La departament au fost ascultați Ț., I. și A.. Ț.avea buza de jos spartă și avea o echimoză, iar la A. leziuni nu le-a observat.

Fîind audiat în ședința de judecată în prima instanță inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 62-65 Vol. II, 186-190 Vol. III), a declarat că, la data de 13.03.2009 prin ordinul MAI a fost desemnat în calitate de șef-adjunct cadre la Comisariatul Generai de Poliție xxxxCUSTOM1xxxx.

La data de 09.03.2010 a fost desemnat în funcția de șef al secției de cadre CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx, iar unul dintre subalterni era A. A., care era șef al secției de urmărire penală.

La data de 12.03.2010 în privința lui xxxxCUSTOM1xxxx a fost efectuată o anchetă de serviciu în baza cererii depusă de către D. D., precum că, xxxxCUSTOM1xxxx a estorcat suma de 6 000 euro pe cauza penală..pentru a elibera un lot de țigări care a fost ridicat de la domiciliul petiționarului. Iar la data de 15.03.2010 în baza încălcărilor depistate, xxxxCUSTOM1xxxx nu a fost atestat de către Comisia de Atestare care a fost constituită în cadrul Comisariatului General de Poliție. Astfel, la data de 18.03.2010, Procuratura Municipală a sesizat pe numele șefului departamentului Urmărire Penală prin care a solicitat sancționarea disciplinară a lui xxxxCUSTOM1xxxx pentru încălcările comise și atitudinea față de atribuțiile de serviciu. Ulterior sesizarea a fost trimisă CGP cu solicitarea efectuării anchetei de serviciu.

La data de 20.03.2010 a mai fost inițiată încă o anchetă de serviciu cu toate că în acel moment erau mai multe sesizări, iar xxxxCUSTOM1xxxx, de pe 06.04.2010 pînă la 08.05.2010 a ieșit în concediu și toate anchetele de serviciu au fost suspendate. După revenirea la serviciu, xxxxCUSTOM1xxxx a ieșit pe buletin de boală fără înștiințarea inculpatului.

La data de 28.05.2010 inculpatul avea programul de lucru repartizat, și anume, de la 7:30-08:00 avea ședința pe lîngă conducerea CGP, de la 08:00 - 08:30 a fost implicat în ședința cu efectivul SUP, la 08:45-16:00 (inclusiv) era implicat la un seminar din cadrul MAI, de la 08:00 - 08:15 s-a efectuat o ședință, s-a fixat sarcini de lucru pentru întreg efectivul, inclusiv I. și A. A.. După ședința cu efectivul a solicitat șefilor I. și xxxxCUSTOM1xxxx să se rețină, iar în lipsa efectivului au fost puse în discuție obiecțiile față de conducători în special cele ce țin de neprelungire de către xxxxCUSTOM1xxxx a termenului de efectuare a urmăririi penale pe dosarele care erau în gestiunea lui. xxxxCUSTOM1xxxx a reacționat agresiv și prin reproșuri vulgare că nu va efectua obligațiile etc. Inculpatul la rugat să discute colegial iar discuția nu s-a primit, deoarece xxxxCUSTOM1xxxx reacționa agresiv, s-a ridicat și a ieșit din birou izbind ușa. În birou a intrat C.N., în anticameră erau și alte persoane. Timp de 5 minute a discutat cu acesta și a semnat documentele care au fost prezentate. Deoarece nu avea timp, inculpatul s-a îndreptat spre Ivanov care trebuia să-i scoată la tipar niște note informative, și trecînd pe lîngă biroul lui xxxxCUSTOM1xxxx, ușa biroului era deschisă. În birou era xxxxCUSTOM1xxxx și dereticătoarea. A intrat la xxxxCUSTOM1xxxx în birou și a rugat dereticătoarea să iasă din birou pentru a putea discuta cu xxxxCUSTOM1xxxx. L-a întrebat care

este motivul unui asemenea comportament din partea sa, deoarece nu a solicitat altceva decât să-și facă lucrul și să-și exercite atribuțiile de serviciu. Inculpatul i-a spus ca dacă consideră ilegale careva indicații date în scris are dreptul să le conteste.

La momentul acela s-a discutat nu despre dosarele penale din spusele lui xxxxCUSTOM1xxxx și reproșurile lui, motivul era faptul că inculpatul a luat atitudine ca șef. În luna martie 2010 la cererea înaintată de D.V. privind faptul estorcării sumei de 6 000 euro de către xxxxCUSTOM1xxxx, acesta vorbind vulgar, agresiv, cu cuvinte necenzurate.

Inculpatul fiind gata să iasă din birou i-a spus că consideră că a procedat corect examinând cererea lui D. deși șeful secției securitate internă a mușamalizat ancheta de serviciu. Văzând atitudinea agresivă a lui xxxxCUSTOM1xxxx față de această întrebare, inculpatul a considerat să sa lăsat să se prezume că într-adevăr acesta se face vinovai. Nu a reușit să termine discuția când în spatele inculpatului s-a deschis ușa și în tot în acest moment xxxxCUSTOM1xxxx i-a aplicat o lovitură eu pumnul în față, drept urmare inculpatul l-a apucat pe xxxxCUSTOM1xxxx cu ambele mâini de antebrăți și, deoarece acesta încerca să se smulgă din priză pentru a-l lovi, acesta i-a aplicat procedura de intervenție de aruncare peste șold și la pus în fotoliu în priză. Aceasta s-a întâmplat foarte spontan. Toate cele relatate au fost văzute de martorul ocular I. A.. Fiind în fotoliu xxxxCUSTOM1xxxx a încercat să se smulgă din priză, dar nu a reușit și striga cuvinte necenzurate și expresii de ce nu-mi dai drumul și te temi că o se iei. Inculpatul văzând că, xxxxCUSTOM1xxxx s-a liniștit i-a dat drumul și a ieșit din birou și s-a dus în biroul său de serviciu. Ca urmare a incidentului, inculpatului i-a fost traumatizată buza care sângera, pe braț avea careva zgârieturi. Telefonic a comunicat Comisarului General, S. C., că în cadrul secției a avut loc un conflict cu xxxxCUSTOM1xxxx și i-a spus că pleacă la MAI, iar acesta i-a spus că se vor clarifica după ce se va întoarce de la MAI. Inculpatul întârzie și a început să se îmbrace în uniforma de serviciu, între timp în birou a intrat N.E. care a pus acte pe masă. Când își schimbă uniformă în birou a intrat V. J. care la întrebat ce s-a întâmplat. Discuția, practic nu a avut loc, deoarece, a văzut că el se grăbește și a plecat. Ulterior xxxxCUSTOM1xxxx a sunat și a anunțat despre cele întâmplate. După aceasta inculpatul a intrat la I. în birou, a luat actele care îl interesau, acesta a văzut leziunile corporale care i-au fost cauzate și la întrebat dacă buza nu este umflată, după care a plecat la MAI. La gură ținea șervețel, deoarece, buza sângera. Seminarul de la MAI a durat până la ora 16:00, după care a revenit la serviciu, s-a schimbat în haine civile, iar între timp a fost chemat la L. A., la comisarul – adjunct, care l-a întrebat ce s-a întâmplat și respectiv a văzut toate leziunile care le avea la acel moment. Acesta i-a spus să se deplaseze la xxxxCUSTOM1xxxx de medicină legală pentru examinare, deoarece, când s-a aflat la MAI, xxxxCUSTOM1xxxx a raportat la toți precum că inculpatul l-a agresat.

Când a ajuns la xxxxCUSTOM1xxxx de expertiză medico-legală era trecui de ora 16:00. Conform programului de lucru medicul legist nu mai era acolo, așa i-a explicat paznicul sau un angajat care era acolo. De acolo s-a deplasat la spitalul de urgență unde a fost examinat de medicul de serviciu. Iar a doua zi, la data de 29.05.2010, la prima oră s-a deplasat iarăși la medicul legist unde a fost examinat și de către acesta.

xxxxCUSTOM1xxxx era pe buletin de boală de pe data de 29.05.10 și i-a fost prelungit buletinul de boală până pe 18.06.10. Din spusele colegilor, xxxxCUSTOM1xxxx a mai fost la serviciu dar personal nu la văzut.

Inculpatul a înaintat o cerere pe marginea acțiunilor de agresare fizică a lui xxxxCUSTOM1xxxx, din care fapt a solicitat pornirea urmăririi penale, însă fără nici un motiv întemeiat și o argumentare legală a acestui fapt nu a fost făcută.

La momentul când a fost audiat, a înaintat plângerea procurorului, dar în privința plângerii nu s-a făcut nimic absolut. Ulterior a înaintat cererea Procuraturii Generale, care fără nici un motiv nu a fost înregistrată mai mult de 6 luni pentru a fi examinată. A fost nevoit sa se adreseze judecătorului de instrucție ca să fie dispusă înregistrarea și examinarea conform art. 274 CPP a plângerii înaintate.

Conflictul menționat și gresile ce au avut loc sunt rezultatul atitudinii luate în luna martie 2010 față de cererea parvenită în Comisariat, ancheta de serviciu a fost motivul real pentru care este în instanță și invocă că este o răfuială a părții vătămate.

Inculpatul mai indică că, la spitalul de urgență a primit asistență medicală, a fost examinat de medicul de serviciu, a fost întrebat de medic de dureri de cap, a fost examinat vizual, după care a fost dezinfecat cu un tampon de vată la buza care sângera.

Scopul vizitei sale la xxxxCUSTOM1xxxx în birou a fost că, a vrut să discute colegial, să clarifice de ce acesta se comportă astfel, să clarifice caracterul agresiv. Comportamentul agresiv a lui xxxxCUSTOM1xxxx a fost emanat prin reproșuri, iar ieșirea lui xxxxCUSTOM1xxxx din biroul inculpatului a considerat-o ca o emoție de moment și nu ea o relație de nesubordonare.

Toate acțiunile s-au petrecut spontan din care motiv nu a solicitat intervenția altei persoane, a lui I. în cazul dat. Buza i-a sîngerat, dar a văzut aceasta când a intrat în birou. Nu știe dacă cineva de la seminarul de la MAI a observat buza rănită, iar pe el nu l-a întrebat nimerii despre aceasta.

El personal, prin cancelarie a primit cererea lui D. și nu mai știe dacă în original sau în copie. A fost inițial sancționat cu retrogradare în funcție, după care peste 3 zile ordinul a fost anulat, deoarece s-a făcut un sondaj în cadrul secției și electivul care arătau cota de încredere a acestora, apoi la cererea lui xxxxCUSTOM1xxxx, iar s-a anulat ordinul și a fost restabilit primul ordin. Pe aceeași faptă a fost sancționat și I.. După ce, la eliberat pe xxxxCUSTOM1xxxx din priză a plecat din birou și nu i-a acordat asistență medicală lui A. A., deoarece nu era necesară.

Partea vătămată, xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 44-47 Vol.II, 169-175 vol. III), în cadrul ședinței de judecată din prima instanță a declarat că, din anul 1991 activează în organele afacerilor interne, iar în anul 2001 a fost transferat în secția de anchetă a Comisariatului de poliție. În anul 2003 a fost numit, șef al serviciului cazuri excepționale și în subordinea sa se aflau 9 ofițeri de urmărire penală, inclusiv ofițerul I. A. menționat că, aproximativ în anul 2005, Ivanov având în procedură un dosar penal cu privire la sustragerea unui lot de zahăr a fost demascat în tolerarea și facilitarea sustragerii bunurilor puse sub sechestru, pe acest dosar. Până la urmă bunurile puse sub sechestru au fost restituite. Anume după acest caz la I.s-a iscat o ură deosebită față de partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxx. Consideră că sunt suficiente temeiuri de a presupune că I. se poate răzbuna.

În luna martie a anului 2009 în Comisariatul General de Poliție a fost numit xxxxCUSTOM1xxxx în funcția de șef-adjunct al secției urmărire penală, tot atunci el a aflat că xxxxCUSTOM1xxxx și I. sunt în relații de prietenie. Ulterior în urma unei analize a conchis că cei doi urmăresc scopul destituirii lui din funcție și eliminarea din Comisariatul general de poliție. Drept continuare, el nu a fost prezentat pentru atestare și i s-a spus direct că dacă nu va elibera funcția dată, atunci nu va susține atestarea și anume xxxxCUSTOM1xxxx pregătea toate actele pentru atestare.

În luna martie 2010, inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx a fost numit în funcția de vice comisar al comisariatului general de poliție, iar I.a fost avansat în funcția de șef al serviciului analiză și control procesual. Peste un timp restrâns, I.a fost numit în funcția de șef-adjunct al secției urmărire penală prin concursul cu susținerea lui xxxxCUSTOM1xxxx.

În asemenea circumstanțe, partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxx a înțeles că nu va mai putea activa în continuare și având în procedură patru cauze penale, a întocmit rapoarte cu privire la finisarea urmăririi penale și le-a expediat în procuratura mun. xxxxCUSTOM1xxxx pentru adoptarea deciziilor.

La data de 31 martie 2010, el a înregistrat cauzele penale nr. .... în cancelaria Comisariatului General de Poliție și personal le-a transmis în Procuratura mun. xxxxCUSTOM1xxxx, ceia ce se confirmă prin semnătura aplicată de inspectorul cancelariei. La data de 01 - 02 aprilie 2010, el a întocmit raportul statistic, unde au fost incluse și acelea 4 cauze penale, ca fiind finisate.

La începutul lunii aprilie 2010, partea vătămată A.A. s-a adresat la Comisarul General cu rugămintea de a i-se acorda concediu din contul anului precedent ,pentru a se ocupa de transferul în alt Minister, Comisarul i-a acceptat raportul de concediu, acordându-i 30 de zile.

După ce a revenit la serviciu, la începutul lunii mai 2010 și la data de 10 mai 2010, inspectorul cancelariei, I. N. i-a comunicat că urmează să primească poșta. Ca urmare , a constatat că, dosarele penale , indicate anterior, nu au ajuns la procurorul care urma să adopte decizii de finisare , din cauza că xxxxCUSTOM1xxxx le-a sustras din cancelaria procuraturii sub pretextul că deciziile adoptate nu au fost coordonate cu el.

Dosarele erau însoțite de niște indicații scrise de I., datele cu 31 martie 2010. Indicațiile aveau un conținut formal, care contraveneau Codului de Procedură Penală. În asemenea circumstanțe a constatat că din partea lui I. și xxxxCUSTOM1xxxx au fost încălcate prevederile CPP, exprimate în lipsirea procurorului de posibilitatea de a se expune prin ordonanță motivată asupra cauzelor penale.

În practica lui nu a întâlnit asemenea situație, și chiar dacă conducătorul secției avea dubii, procurorul urma să restituie cauzele penale prin ordonanță motivată pentru completarea urmăririi penale. De asemenea , a constatat omiterea termenului de urmărire penală și tergiversarea urmăririi penale pe termen de 40 zile, deoarece nu era clar unde s-au aflat dosarele date pe perioada aflării lui în concediu.

Ulterior el a fost antrenat în serviciu, a trecut comisia medicală pentru încadrare în alt minister și la mijlocul lunii mai i-a fost deschis concediu de boală în legătură cu acutizarea durerilor în regiunea coloanei vertebrale.

La data de 28 mai 2010, el a revenit la serviciu. La orele 08:00 a fost convocată o ședință cu electivul secției de urmărire penală. Ședința a condus-o xxxxCUSTOM1xxxx timp de 15-20 de minute, ulterior electivul a plecat la serviciu, iar el a primit indicație să se rețină în birou împreună cu I.. xxxxCUSTOM1xxxx i-

a reproșat că el nu continuă lucrul pe cauzele penale primite din cancelarie, nu prelungeste termenul de urmărire penală și nu îndeplinește indicațiile scrise ale conducerii secției și că este foarte nemulțumit de activitatea sa.

Partea vătămată xxxxCUSTOM1xxxx i-a comunicat că urmărirea penală pe dosarele penale se tergiversează nu din vina lui, iar indicațiile sunt ilegale și vor fi contestate procurorului conform prevederilor CPP.

xxxxCUSTOM1xxxx a reacționat agresiv și i-a spus lui I. să iasă din birou. Ulterior inculpatul a început să-l agreseze verbal, că s-a săturat de el, și de sunetele de proiecție din partea MAI.

Partea vătămată a mai relatat că, în situația transferului său din MAI și din considerentele agresiunilor din partea lui Ț., i-a comunicat că va părăsi biroul lui de serviciu și s-a îndreptat spre ușă, atunci Ț. a strigat să se întoarcă și a spus că el este șeful și că el dictează, însă el a ieșit din biroul lui și s-a îndreptat spre biroul său, nr....

În biroul indicat a intrat și servitoarea pentru a face curățenie. Deodată a apărut și Ț., care i-a ordonat servitoarei să iasă din birou, a închis ușa și a început agresiunile psihice, și era foarte agresiv, probabil de faptul că a fost ignorat în biroul său și că a aflat despre intenția lui de a scoate la iveală ilegalitățile comise de el și I. Ț. era agresiv, striga, încerca să-l lovească, atunci el i-a indicat ca părăsește biroul, s-a îndreptat spre ușa de ieșire, când deodată a simțit o durere în regiunea gâtului, inculpatul l-a atacat de la spate. La apucat violent de gât cu ambele brațe la fir de la ușă spre mijlocul biroului și l-a trântit peste scaunele de lângă peretele biroului, i-a aplicat lovituri peste față și corp. A mai declarat că îi era greu să opună rezistență, deoarece avea dureri în regiunea spatelui din cauza tratamentului recent primit, dar totuși a reușit să se ridice, însă xxxxCUSTOM1xxxx l-a trântit pe fotoliu și a continuat să-l lovească cu pumnii peste corp și față. În momentul indicat în birou a intrat I. și a strigat la inculpat, însă ultimul i-a ordonat să iasă din birou, după care l-a eliberat și a ieșit din birou.

Partea vătămată a indicat că, după ce s-a ridicat a văzut că cămașa i-a fost ruptă, avea urme de sânge, mobilierul era deteriorat. După incident l-a telefonat pe șeful secției securitate internă, V.J. pe care l-a invitat în biroul său. Ultimul a venit peste 3 minute și a văzut mobilierul din birou deteriorat, i-a spus că imediat va trimite un subaltern pentru a investiga cele întâmplate. Peste 5 minute în biroul său a intrat colaboratorul secției securitate internă O. C. care a filmat situația, anturajul și urmele din birou ..

Mai târziu a venit reprezentantul departamentului de urmărire penală, care de asemenea a cercetat biroul unde s-a întâmplat incidentul, a solicitat explicații.

Până la orele 16:00 el s-a prezentat la expertiza medico-legală unde au fost fixate urmele leziunilor corporale. După orele 16, el s-a prezentat la policlinica MAI pentru acordarea ajutorului medical. În urma investigațiilor medicale la el s-a constatat comotie cerebrala și luxarea mâinii drepte, s-a recomandat tratament ambulatoriu.

La data de 29 mai 2010, el a fost internat la spitalul MAI cu comotie cerebrală. La 01 iulie 2010, în baza fișei de tratament staționar și în urma examinării corporale s-a întocmit raportul medico-legal al leziunilor corporale.

Consideră că Ț. și-a depășit limitele atribuțiilor de serviciu și l-a atacat cu scopul de a împiedica să scoată la iveală ilegalitățile pe marginea cauzelor penale, comise de I. și Ț., deoarece alte motive de agresiune din partea inculpatului nu a mai avut.

Partea vătămată indică că urmele de sânge au apărut de la plaga degetului de la mana dreaptă.

După incident, V.J. a fost contactat peste un minut, după care s-a prezentat în biroul . în timp de 2-3 minute, discuția cu el a durat 2 minute. O. C. s-a prezentat în biroul . peste 2 minute și a filmat cu camera video interiorul biroului și urmele atacului. După plecarea lui C., el a scris un raport pe numele Comisarului despre cele întâmplate pe care i l-a transmis lui V. J.. După acesta a mers la expertiza medico-legală. La scurt timp a venit reprezentantul Departamentului de urmărire penală, A. N., care a cercetat biroul timp de o oră, iar în jurul orelor 16:00 a plecat la Policlinica MAI.

Martorul J. V. (f.d. 48-49 Vol. II, 176-177 Vol. III), în cadrul ședinței de judecată din prima instanță a declarat că, cunoaște circumstanțele conflictului, deoarece la acel moment era șeful secției securitate internă.

Astfel, la data de 28 a fost telefonat de xxxxCUSTOM1xxxx și i s-a solicitat să vină la el în birou, la orele 8 - 9 a intrat în biroul lui xxxxCUSTOM1xxxx, care era într-o stare emoțională avansată, el i-a spus că a fost maltratat de șeful său, Ț. S.. După aceasta ei s-au deplasat în biroul lui Ț., care la moment se schimba în uniforma de serviciu pentru a pleca la o ședință la MAI. La întrebarea despre incident, Ț. a răspuns că așa ceva nu a avut loc.

Ulterior, s-a deplasat în biroul său de serviciu și i-a dat indicație subalternului său, C. V. pentru a se deplasa în biroul lui xxxxCUSTOM1xxxx să filmeze și să fixeze declarațiile, după care a raportat conducerii comisariatului despre cele întâmplate, și la indicația comisarului a inițiat o anchetă de serviciu și personal a început investigația.

Peste trei zile materialele investigației au fost solicitate de Departamentul de Urmărire Penală a MAI și au fost expediate prin scrisoare de însoțire, inclusiv și înregistrarea video.

La intrarea în biroul lui xxxxCUSTOM1xxxx el a observat 1 sau 2 scaune răsturnate și hârtii pe jos. xxxxCUSTOM1xxxx era foarte emoționat, o mână de la cămașa era ruptă, i-a arătat un deget care sângera.

După filmările din birou, pe la ora mesei, xxxxCUSTOM1xxxx a intrat la el în birou și s-a plâns pe dureri la fălgă.

Personal a efectuat ancheta de serviciu în privința lui xxxxCUSTOM1xxxx vizavi de plângerea unui cetățean, precum că, în cadrul efectuării percheziției au fost ridicate mai multe pachete de țigări și pentru întoarcerea acestora s-a cerut 5 000 - 6 000 euro. Ulterior petiționarul a adus argumente contrarii, iar evenimentele fuseseră insinuate și nu au avut loc.

Martorul de asemenea a indicat că, plângerea cetățeanului despre estorcerea sumei de 6 000 euro pentru țigări a primit-o de la Ț. și I.. Însă aceasta nu corespunde prevederilor CPP, deoarece ei urmau să întreprindă măsuri conform legislației.

Martorul I. N. (f.d. 51-52 Vol. II, 178-179 Vol. III), a declarat în ședința de judecată că din prima instanță că, pe data de 29.05.2010 a fost la serviciu, biroul ei fiind în anticameră. În acea zi l-a văzut pe Ț. la orele 08:15, la ședință. După ședință l-a văzut și i-a dat mapa cu poșta, la acel moment era singur. Careva semne de violență nu a văzut. A menționat că ușa de la birou se trăneste, deoarece este curent. Iar în a doua jumătate a zilei nu-și aduce aminte dacă l-a văzut pe inculpat. Când intrase în birou la inculpat ca să lase mapa, acesta se schimba de cămașă, și în acel moment nu l-a văzut la față, deoarece era întors cu spatele și nu a simțit starea lui.

A menționat faptul că, xxxxCUSTOM1xxxx avea dreptul la semnătură și că a expediat scrisori semnate de părți. Dispoziție nu este un act de interdicție, știe doar de faptul că dosarele sunt semnate de comisar sau adjunctul lui. Își amintește că A. A. a înregistrat dosarele și era vina acesteia că nu a verificat semnăturile. La expedierea dosarelor către procuratură urma să fie semnătura și a comisarului, dar nu ține minte dacă a mai fost așa fel de încălcare. Pe marginea acestui incident a avut o discuție cu Ț. care a mustrat-o pentru expedierea greșită.

Martorul E. L. (f.d. 50 Vol. II, 180 Vol. III) a declarat că, în ziua incidentului în jurul orei 08:00, aceasta a intrat în biroul lui xxxxCUSTOM1xxxx după ce a intrat și Ț. și a rugat-o să iasă, după ce a ieșit ea s-a închis ușa. I s-a părut că ambii erau indispuși. Consideră că ușa a fost închisă de Ț., deoarece era mai aproape de ușă. Când a intrat în birou toate lucrurile erau la locul lor ca de obicei. Pe fața acestora nu a văzut careva leziuni. Pe parcursul acelei zile nu ține minte exact dacă a mai intrat în acel birou, iar pe Ț. nu l-a văzut când a ieșit din birou.

Martorul I.A. (f.d. 53-56 Vol. II, 181-185 Vol. III), în cadrul ședinței din prima instanță a explicat că, la data de 28 mai 2010, ora de lucru a început la 08.00 cu o ședință la șeful secției urmărire penală, Ț. S., la care a participat el și xxxxCUSTOM1xxxx.

A indicat că, una din temele de bază abordată la ședință a fost, efectuarea urmăririi penale și prelungirea termenelor de urmărire penală de către xxxxCUSTOM1xxxx pe patru cauze penale care se aflau în gestiunea sa.

A fost sesizat telefonic de către P., care i-a comunicat că, xxxxCUSTOM1xxxx refuză să prelungescă termenul de urmărire penală pe dosarele aflate în gestiunea sa. Fiind întrebat de către Ț. de ce nu prelungeste termenul de urmărire penală, xxxxCUSTOM1xxxx a răspuns că nu le va prelungi. Atunci Ț. l-a întrebat de ce nu organizează corespunzător lucrul în serviciul cazuri excepționale, deoarece sunt obiecții la activitatea lui, însă partea vătămată a reacționat agresiv, la ce Ț. i-a făcut observație și posibil i-a spus să nu transforme ședința în show. xxxxCUSTOM1xxxx s-a enervat mai tare și a început discuția pe un ton înalt. După aceasta Ț. l-a rugat să-l lase să discute cu xxxxCUSTOM1xxxx de unul singur. El a ieșit din birou și s-a îndreptat spre încăperea servitoarei pentru ași lua cheile, trecând pe lângă anticamera șefului la vâzui pe xxxxCUSTOM1xxxx, care a izbit ușa lui Ț. și exprimându-se cu cuvinte necenzurate. Peste 5 minute, el a trecut pe lângă biroul lui xxxxCUSTOM1xxxx și la auzit cum discuta cu cineva cu glas tare, folosind cuvinte necenzurate, el a intrat în biroul lui xxxxCUSTOM1xxxx și l-a văzut pe Ț. care era amplasat cu spatele spre ușa de intrare la o distanță de 2-3 pași, iar în fața lui se afla xxxxCUSTOM1xxxx, care continua discuția pe o tonalitate ridicată. La cerința lui Ț. de a se liniști, xxxxCUSTOM1xxxx a spus să iasă afară din birou, concomitent aplicându-i lui Ț. o lovitură cu pumnul în față. După primirea loviturii Ț. l-a apucat pe xxxxCUSTOM1xxxx de mâini, încercând să-i curme acțiunile violente, i-a răsucit mâinile și l-a imobilizat în fotoliul din apropierea ușii. xxxxCUSTOM1xxxx a încercat

să se elibereze din priză, spunând de ce nu îi dă drumul, iar Ț. continua să-l mobilizeze pe xxxxCUSTOM1xxxx, spunându-i să se liniștească. După puțin timp xxxxCUSTOM1xxxx s-a calmat și Ț. la eliberat.

Văzând că incidentul s-a ameliorat, el a ieșit din birou, peste 5-10 minute la el în birou a intrat Ț. care era îmbrăcat în uniforma de serviciu, buza lui era înșănățată, el ținea o batistă la gură, care era de sânge, fața lui era roșie, ca după efort fizic. Ț. a luat niște acte și a plecat la ședința MAI.

Martorul de asemenea a mai indicat că, Ț. a fost lovit frontal în față în regiunea buzelor.

În calitate de șef adjunct nu a asistat la examinarea biroului, de la 29 mai 2010, A. A. venea periodic la serviciu, o dată sau de două ori pe săptămână, pe toate dosarele penale au fost date indicații, care ulterior au fost contestate de către xxxxCUSTOM1xxxx la procuratura mun. xxxxCUSTOM1xxxx. El a fost contactat telefonic de către procurorul - adjunct al Procuraturii mun. xxxxCUSTOM1xxxx, V. G., care i-a comunicat despre contestarea indicațiilor pe dosarele penale, tot el i-a spus că indicațiile sunt legale, ulterior primind și un răspuns oficial în acest sens, tot G. la întrebare, ce se întâmplă în comisariat, dacă xxxxCUSTOM1xxxx contestă indicațiile conducătorului.

În ziua conflictului xxxxCUSTOM1xxxx era subalternul martorului, iar Ț. era șeful secției urmărire penală, el fiind șef-adjunct al secției urmărire penală, xxxxCUSTOM1xxxx era șeful serviciului.

Pe A. A. îl cunoaște din anul 2002, iar pe Ț. din anul 2005. La început ambii erau ofițeri de urmărire penală, erau în relații bune, însă ulterior A. A. a fost numit șef al serviciului cazuri excepționale și relațiile lor s-au răcit. Aceasta s-a produs după ce xxxxCUSTOM1xxxx a încercat să se implice în soluționarea unei cauze penale.

A menționat că, pe fața lui xxxxCUSTOM1xxxx el nu a observat careva leziuni, nici pînă la conflict nici după conflict.

După incident l-a văzut pe xxxxCUSTOM1xxxx pe coridor și ultimul nu avea careva leziuni. După conflict nu a observat schimbări în comportamentul lui xxxxCUSTOM1xxxx, el se comporta obișnuit, dar personal nu a încercat să discute cu xxxxCUSTOM1xxxx pe marginea conflictului.

La fel a declarat că, izbătura ușii și cuvintele necenzurate le consideră ca încălcare disciplinară. Conform obligațiilor de serviciu, despre acesta urma să-i raporteze șefului nemijlocit, adică lui Ț. Cuvintele necenzurate au fost pronunțate în timpul izbirii ușii. Lovitura aplicată șefului constituie o încălcare disciplinară, dacă acesta este o infracțiune nu poate spune, urmează să consulte legea. Despre conflict a raportat comisariului, S. C.. Nu a discutat cu xxxxCUSTOM1xxxx în ziua conflictului și nici după incident din motiv că ultimul oficial nu se afla la serviciu. A fost subalternul lui xxxxCUSTOM1xxxx timp de 5-6 ani.

Încercarea lui xxxxCUSTOM1xxxx de a se implica pe cauzele penale constituie o încălcare morală, dar nu penală. A fost mirat de xxxxCUSTOM1xxxx și și-a schimbat părerea despre el, atunci când a încercat să se implice pe dosarele aflate în gestiunea sa. Pe faptul conflictului din 28 mai 2010 a fost inițiată o anchetă de serviciu și au fost emise trei ordine, unul de sancționare, al doilea de anulare a ordinului de sancționare și al treilea din nou de sancționare. La moment ultimul ordin este contestat în instanța de judecată. În cauza civilă xxxxCUSTOM1xxxx are statut de intervenient accesoriu, litigiul este între Ț. și I. contra MAI.

A declarat că, la data de 28 mai 2010, obiect de discuție au fost relațiile de serviciu, relații personale nu au fost discutate, s-a mai discutat și faptul estorcării de către xxxxCUSTOM1xxxx a sumei de 6 000 euro de la cel. D..

Iar dosarele cu indicații au fost predate în cancelarie, cunoaște că xxxxCUSTOM1xxxx s-a aflat în concediu. La plecarea ofițerului de urmărire penală în concediu, dosarele penale se transmit șefului conform actului de primire-predare. A remarcat că, după ce xxxxCUSTOM1xxxx a aplicat lovitura Ț. cu ambele mâini la apucat de antebraț, și după ce Ț. la răscuit și la imobilizat în fotoliu, fiind aruncat peste șold.

Din anul 2005 cu Ț. se află în relații normale, s-au vizitat reciproc la domiciliu, faptul aflării în litigiu cu MAI și xxxxCUSTOM1xxxx pe marginea dosarului civil nu îi provoacă careva antipatie față de xxxxCUSTOM1xxxx.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. ...din 12.07.2010 a corpurilor delict două fragmente de tapet, un fragment de stofă din fotoliu și o cămașă bărbătească, ridicate la fața locului (f.d. 50-53 Vol. I), s-a constatat că, din fișa personală nr. de înregistrare .. a cet. xxxxCUSTOM1xxxx, urmează că grupa lui de sînge este O(I) Rh +.

Din fișa personală nr. de înregistrare .. a cet. xxxxCUSTOM1xxxx, urmează că grupa lui de sînge este B(III) Rh-.

În petele de culoare brună pe două fragmente de tapet, un fragment de stofă de la fotoliu și în petele în formă de ștersături de pe o cămașă bărbătească, a fost găsit sînge, ce la determinarea apartenenței de grupă s-a stabilit că îi aparține lui xxxxCUSTOM1xxxx.

În conformitate cu raportul de expertiză medico-legală nr. ...din 07.07.2010 a cet. xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 64-65 Vol. I), s-a constatat că, acesta prezenta: traumă cranio-cerebrală acută închisă manifestată prin comotie cerebrală, tumefiere țesuturilor moi în regiunea facială, echimoze pe membrele superioare, echimoză cu excoriație pe degetul I la mîna propriu zisă dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent cu suprafața limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de curată durată și în baza acestui criteriu se clasifică ca vătămare corporală ușoară.

Potrivit raportului de examinare medico-legală nr. ... din 28.05.2010 a cet. xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 66-67 Vol. I), s-a constatat, tumefierea țesuturilor moi în regiunea facială, echimoze pe antebrațul drept, fosa supraclaviculară pe stînga, echimoză cu excoriație pe degetul I mîna propriu zisă dreapta, tumefierea țesuturilor moi cu echimoză pe antebrațul stîng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent cu suprafața limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Conform raportului de examinare medico-legală nr. ... din 01.06.2010 a cet. xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 68-70 Vol. I), s-a constatat, traumă cranio-cerebrală acută închisă manifestată prin comotie cerebrală, tumefierea țesuturilor moi în regiunea facială, echimoze pe membrele superioare, echimoză cu excoriație pe degetul I mîna propriu zisă dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent cu suprafața limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr... din 15.07.2013 (f.d. 168-172 Vol.4), la cet. A.A. s-a constatat leziuni corporale: tumefiere a țesuturilor moi regiunea zigomatică pe dreapta și pe antebrațul stîng; echimoze multiple pe membrele superioare; excoriație pe degetul I mîna dreapta.

Acestea sunt leziuni de violență cauzate în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu obiect dur-contondent, proprietățile căreia le posedă pumnul, piciorul ș.a., ca vechime pot data timpului indicat și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Traumatismul cranio-cerebral sub formă de comotie cerebrală (consenmat în documentația medicală prezentată) nu este argumentat prin semne clinice neurologice obiective, inclusiv prin cercetările paraclinice și de laborator, dar este stabilit numai în baza acuzelor subiective (cefalee, senzații de uscătura în gură și de grețuri periodice), din care motiv nu se supune aprecierii medico-legală.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie repetată nr. ... din 05.12.2013 (f.d. 206-211 Vol. 4), la cet. xxxxCUSTOM1xxxx au fost constatate

leziuni corporale: tumefiere a țesuturilor moi regiunea zigomatică pe dreapta și pe antebrațul stîng; echimoză în fosa supraclaviculară pe stînga, echimoze multiple pe membrele superioare; excoriație pe degetul I mîna dreapta.

Neurochirurgia contemporană stabilește faptul, că traumă cranio-cerebrală închisă reprezintă lezarea craniului și a encefalului, fără întreruperea integrității anatomice a țesuturilor capului, dar cu prezența de echimoze, hematoame etc.

Osteocondroza cervicală, mai ales pe fondal de hipertensiune intracraniană, care a fost depistată la investigația radiologică (31.05.2010), la cele mai neînsemnate traume se acutizează manifestîndu-se prin date subiective (cefalee, vertij, slăbiciune, semnul Mann) și obiective neurologice (simptoame vestibulo-oculostative, asimetria tensiunii arteriale, dermografizm roșu stabil, nistagmul orizontal ș.a.), care sunt similare comotiei cerebrale.

În cazul dat, careva leziuni în regiunea capului, care ar fi putut provoca o comotie cerebrală lipsesc, deaceia, diagnosticul clinic „Traumatismul cranio-cerebral acut închis. Comotie cerebrală” (foia de observație nr. ... a Spitalului Militar al Direcției Medicale a MAI), stabilit pacientului A. A., se consideră neargumentat și nu poate fi apreciat medico-legal.

Reiesînd din circumstanțele cazului, leziunile corporale menționate au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice, prin mecanism de lovire cu și de obiect(e) dur(e) - contondent(e) cu suprafața limitată de contact, avînd forma alungită, iar unele prin compresie (după aspectul echimozelor pe antebrațul stîng suprafața anterioară și laterală), ca vechime pot data timpului indicat și se califică în ansamblu și fiecare separat, ca vătămare corporală neînsemnată.

Cumulul probelor menționate confirmă faptul comiterii de către inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx a infracțiunii prevăzute de **art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal**, după *indiciile, săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice cu*

1). Privind apelul declarat de partea apărării: inculpatul T. S. avocatul O. T.

Privind achitarea inculpatului în legătură cu abrogarea legii incriminate inculpatului, instanța de apel menționează , că într-adevăr, prin Legea nr 252 din 08.11.2012 (în vigoare din 21.12.2012) a fost abrogată *lit. a) (de aplicare violenței)* a alineatului (2) al articolului 328 Cod Penal , fiind totodată modificate și completate un șir de acte legislative , avînd ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea torturii , printre ele și Codul Penal .Astfel, prin legea nr. 252 a fost introdus art. 166/1 Cod Penal - tortura, tratament inuman sau degradant.

În consecință, fapta de depășire atribuțiilor de serviciu de către colaboratorul de poliție , precum este în cauza dată , după modificările operate în Codul Penal prin Legea nr.252 *nu a fost decriminalizată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă penală* faptele prejudiciabile comise de către un colaborator de poliție , în baza art. 166/1 Cod Penal.

La modificarea Legii penale s-a ținut cont , că Codul Penal conține un șir de prevederi aplicabile persoanelor cu funcții de răspundere , acuzați că ar fi recurs la tortură sau maltratare .Astfel, art. 328 Cod Penal care incrimină în alin. (2) depășirea atribuțiilor de serviciu , inclusiv *lit.a)*, violența avea prevederi , care se suprapun cu infracțiunea de tortură , în special calificările din art. 328 Cod Penal sunt considerate drept constituente ale *lex specialis* ale art. 309/1 Cod Penal (în red. 30.06.2005). Această modificare a exclus posibilitatea recalificării acțiunilor de tortură , tratament inuman sau degradant la exces de putere , fapt negativ menționat de CEDO în hotărârile *Valeriu și Nicolae Roșca și Pădureț contra Moldovei*. Din aceste motive a fost abrogată *lit.a)* al alin. (2) art. 328 Cod Penal și nicidecum *fapta nu a fost decriminalizată*.

Colegiul judiciar menționează că conform art. 8 Cod Penal (privind acțiunea legii penale în timp) *caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîșirii faptei*.

Conform art. 10 Cod Penal (privind efectul retroactiv al legii penale)

(1) Legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

(2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvîșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Prin urmare , avînd în vedere faptul că , Legea nr. 252 din 08.11.2012 nu conține careva prevederi , care ar înlătura caracterul infrațional al faptei , care ar ușura pedeapsa ori în alt mod ar ameliora situația persoanei care a comis infracțiunea , aceasta nu are efect retroactiv în cauza dată , și acțiunile subiecților infracțiunilor care cad sub incidența legii în cauză , urmează a fi calificate , potrivit prevederilor art. 8 Cod Penal , în baza legii penale în vigoare la data săvîșirii infracțiuni .

Sancțiunea prevăzută de art. 328 alin.(2) lit. a) Cod Penal (red.18.12.2008) prevedea pedeapsa cu închisoare de la 2 la 6 ani , pe cînd sancțiunea art. 166/1 alin. (2) lit. e) Cod Penal (red.08.11.2012) , în care ar urma reîncadrarea corectă a faptelor comise de inculpatul T.S. prevede o pedeapsă cu închisoare de la 3 la 8 ani .

Astfel, aplicînd prevederile art. 8, art. 10 Cod Penal , se constată că urmează a fi menținută încadrarea efectuată de prima instanță , care a încadrat juridic corect fapta comisă de către inculpatul xxxxCUSTOM1xxxx în baza art. 328 alin.(2) lit. a) Cod Penal (red.18.12.2008), fără a agrava situația acestuia, care întemeiat a pus la baza acestei soluții declarațiile părții vătămate A. A, martorilor : J. V., E. L., I. N., parțial și prin declarațiile martorului I. A. și însuși al inculpatului T.S., precum și prin denunțul părții vătămate depuse Procurorului General; proces-verbal de cercetare la fața locului din 16.06.2010; proces-verbal de examinare a obiectului din 15.06.2010; raportul de expertiză medico-legală (expertiza corpurilor delictive) nr. ..din 12.07.2010; raport de expertiză medico-legală nr. .. din 07.07.2010 față de partea vătămată A. A.; Raporturi de examinare medico-legale nr. .. din 28.05.2010; nr. ..din 01.06.2010; încheierea pe rezultatele anchetei de serviciu al DUP al MAI din 26.06.2010;; proces-verbal de examinare a obiectului din 21.07.2010; act de examinare a biroului de serviciu din 28.05.2010; fișa postului al comisar-adjunct , șef Secției urmărire penală; extras din ordin nr. ..din 09.03.2010 privind numirea inculpatului T. S. în funcția de comisar-adjunct șef SUP al CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx ; raport de expertiză medico-legală în comisie nr. .. din 15.07.2013; raport de expertiză medico-legală în comisie repetată nr. .. din 05.12.2013.

Colegiul judiciar constată , cu nu și-au găsit confirmare toate argumentele apelului declarat de inculpat și apărătorul acestuia , declarațiile inculpatului prin care se negă vinovăția și se invocă acte ilegale din partea vătămate sunt infirmate prin probele sus menționate și se consideră ca metodă de apărare.

Astfel argumentele privind nerespectarea procedurii procesuale penale la pornirea urmăririi penale și desfășurarea urmăririi penale se constată următoarele.

Privind respectarea procedurii procesuale la pornirea și efectuarea urmăririi penale .La data de 01.06.2010 A. A. a depus la Procuratura Generală denunț (vo.1, f.d. 4-5, vol.1) prin care a solicitat pornirea urmăririi penale față de

comisar adjunct ,șef SUP a Comisariatului General de Poliție mun. xxxxCUSTOM1xxxx , T. S. P. , pentru faptul depășirii atribuțiilor și agresiunea fizică în biroul de serviciu.

Conform ordonanței privind începerea urmăririi penale din 09.06.2010 (vol.1, f.d. 1) de către procuror în Procuratura mun. xxxxCUSTOM1xxxx ,delegat în secția exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a procuraturii Generale , s-a dispus începerea urmăririi penale în temeiul art. 328 alin.(2) lit. a) Cod penal , ordonanță care corespunde prevederilor art. art. 52, 259,274 CPP.

Privind argumentul apelului că învinuirea este neclară și confuză se constată că, ordonanța de punere sub învinuire din 11.08.2010 (vol.1, f.d.190) cit și rechizitoriul confirmat la 16.08.2010 (vol.1, f.d. 207-217) sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 281, art. 296 Cod de Procedură Penală .

Conform alin.(2) art. 281 Cod de Procedură Penală , ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă, printre alte date, formularea învinuirii cu indicarea datei, locul, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, aliniatului și literei articolului din Codul Penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Conform conținutului ordonanței de punere sub învinuire din 11.08.2010 (vol.1, f.d.190-194) și conținutul rechizitoriului confirmat de Primadjunct al Procurorului General la data de 16.08.2010 (vol.1, f.d.207-217), în acestea acte de urmărire penale sunt descrise circumstanțele – formularea învinuirii cu descrierea acțiunilor inculpatului, data locul și modul săvârșirii infracțiunii, funcția ocupată, acte normative privind drepturile și atribuțiile acordate prin lege și depășite de inculpat, cit și dauna cauzată prin acțiunile inculpatului, calificarea juridică a acțiunii comise.

Astfel, nu sunt întemeiate argumentele apelului că învinuirea nu este clară și este confuză.

Privind legalitatea actelor de urmărire penală : procesul-verbal de cercetare la fața locului și alte probe, rapoarturi de expertiză și corpurile delictate , Colegiul judiciar nu constă temeiuri pentru declararea nulității acestor acte ,acestea fiind efectuate în cadrul urmăririi penale legal intentate și de persoane împuternicite,

Inclusiv , nu sunt întemeiate argumentele apelului de partea apărării, privind incompatibilitatea expertului medic-legal de a efectua expertiza medico-legală față de partea vătămată, deoarece , la demersul apărării inculpatului și procurorului în instanța de apel, pentru verificarea mecanismului producerii leziunilor corporale la partea vătămată, au fost numite expertize medico-legală repetate , întru verificarea argumentelor apărării .Astfel , potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie repetate nr. .. din 05.12.2013 (vol.4, f.d.206-211), s-a confirmat gradul și mecanismul leziunilor corporale la partea vătămată. xxxxCUSTOM1xxxx , anume : au fost constatate leziuni corporale: tumefiere a țesuturilor moi regiunea zigomatică pe dreapta și pe antebrațul stâng; echimoză în fosa supraclaviculară pe stînga, echimoze multiple pe membrele superioare ; excoriație pe degetul I mîna dreapta.

Neurochirurgia contemporană stabilește faptul , că traumă cranio-cerebrală închisă reprezintă lezarea craniului și a encefalului, fără întreruperea integrității anatomice a țesuturilor capului, dar cu prezența de echimoze, hematoame etc.

Reieșind din circumstanțele cazului , leziunile corporale menționate au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice, prin mecanism de lovire cu și de obiect(e) dur(e)-contondent(e) cu suprafața limitată de contact, avînd forma alungită, iar unele prin compresie (după aspectul echimozelor pe antebrațul stîng suprafața anterioară și laterală), ca vechime pot data timpului indicat și se califică în ansamblu și fiecare separat , ca vătămare corporală neînsemnată.

Privind respectarea prevederilor art. 279 CPP la efectuarea cercetării la fața locului - lipsa acordul administrației instituției , această afirmație este declarativă , și nu sunt temei de nulitatea acestei acțiuni de urmărire penală.

Conform alin.(2) art. 279 Cod de Procedură Penală , orice acțiune de urmărire penală în incinta unei unități publice sau private se poate efectua doar cu consimțământul conducerii sau proprietarul acestei unități ori cu autorizația procurorului, iar cazurile prevăzute de prezentul cod - cu autorizația judecătorului de instrucție.

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 16.06.2010 (vol.1, f.d. 8-24, cu foto-tabel) cercetarea biroului de serviciu nr. .. din CGP mun. xxxxCUSTOM1xxxx ,cu permisiunea persoanei a cărei este biroul de serviciu- A. A. , a fost efectuată de procurorul în secția a Procuraturii Generale , N. O. .De la fața locului au fost ridicate: două fragmente de tapete cu urme de culoare brună, nasture depistat pe podea și cămașa deteriorată din cuier.

Astfel, procurorul la cercetarea la fața locului a acționat legal în limitele atribuțiilor prevăzute de art. 51, 52 CPP, și Legii cu privire la Procuratură, respectiv, nu sunt întemeiate și argumentele apelului privind inadmisibilitatea ca probă - corp delictat, cămașa părții vătămate.

Privind respingerea declarațiilor a tuturor martori și a părții vătămate (în afară de martorul I. A.) se constată că declarațiile martorilor V. J. , I. N. , I. N. , corespund circumstanțelor cauzei, nu sunt contradictorii, și coincid cu depozițiile părții vătămate, pe cînd declarațiile martorului I.A. sunt corect apreciate critic de prima instanță, ținînd cont că acest martor a fost sancționat disciplinar în legătură cu acțiunile inculpatului față de victima.

Nu sunt constatate temei pentru a pune la îndoială declarațiile părții vătămate A.A. cit și a martorilor enunțați, care a dat declarații, detaliate, consecutive , în repetate ori și care corespund cu cumulum probelor sus enunțate .

Privind afirmația inculpatului T. S. că el s-a aflat în legitimă apărare , instanța de apel constată că, în calitate de dovadă că inculpatul T. S. a fost agresat de partea vătămată, apărarea a prezentat raportul de examinare medico-legală nr. .. din 29.05.2010 (vol.1, f.d. 80) și raportului de expertiză medico-legală nr. .. din 16.07.2010 (f.d. 78 Vol. I), raportul de constatare medico-legală nr. .. din 17.04.2012 (vol.3, f.d. 105-106).

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. .. din 16.07.2010 a cet. xxxxCUSTOM1xxxx (f.d. 78 Vol. I), s-a constatat, echimoză pe buza inferioară, excoriație pe membrele superioare , care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect dur contondent cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, leziuni care exclud cauzarea lor prin automutilare sau prin căderea din poziție ortostatică și nu sunt caracteristice pentru autoapărare.

Conform raportului de constatare medico-legală nr. .. din 17.04.2012 (vol.3, f.d.105-106), în baza documentelor medicale prezentate de T. S. s-a depistat: echimoză pe buza inferioară, excoriații pe membrele superioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, și se califică ca vătămare neînsemnată. Echimoza pe buza inferioară a fost produsă în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire – compresie a unui obiect contondent dur (nu se exclude pumnul). Luînd în considerație localizarea și caracterul leziunii corporale depistate la nivelul buzei inferioare, poziția agresorului față de pătimit putea fi față în față sau față lateral dreapta sau față lateral stînga.

Însuși, circumstanțele cauzei, anume că accidentul a avut loc în biroul părții vătămate, cînd ultimul încerca să părăsească biroul său de serviciu , și reieșind din localizarea și mecanismul cauzării a leziunilor corporale depistate la partea vătămată, în coroborare cu alte probe: declarațiile martorilor , proces-verbal de cercetare la fața locului ,corpurile delictate ridicate de la fața locului, demonstrează că obiect al agresiunii fizice a fost partea vătămată A. A. și nu inculpatul T. S. .

Privind legalitatea încheierilor Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 26.04.2012, din 11.05.2012 privind demersurile de ridicare excepției de neconstituționalitate, și încheierile privind cererile apărării de administrare a probelor, privind numirea expertizei psihologice, privind solicitarea informației de la Procuratura Generală, și privind soluționarea cererilor și demersurilor apărării, Colegiul judiciar constată că toate cererile și demersurile au fost soluționate în instanța de apel, prin emiterea încheierilor de efectuare expertizelor medico-legale, prin audierea martorilor suplimentari (G.V., L. A., expert medic-legal C.), și prin încheieri protocolare , reieșind din natura demersurilor.

Privind demersul de solicitare informației de la Procuratura Generală, se constată că, prin răspunsul Procuraturii Generale nr. ... din 15.02.2012 (vol.3, f.d. 82) au fost confirmate împuternicirile procurorului N. O. la pornirea și conducerea urmăririi penale pe cauza penală privind acuzarea lui Ț. S..

Privind ridicare excepției de constituționalitate și efectuarea expertizei psihologice al victimei, instanța de apel s-a expus separat, prin adoptarea încheierilor respective, prin care au fost respinse demersurile ca nefondate.

2).Privind apelul declarat de partea acuzării –partea vătămată și apărătorul acestuia.

Privind legalitatea încheierilor Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx: din 25.03.2011, din 07.04.2011, din 05.04.2011 și din 21.06.2011, instanța de apel constată că nu sunt temei de anulare a acestor încheieri din următoarele considerente.

Astfel, instanța de apel constată că nu au fost admise grave erori de procedură care ar afecta dreptul părții vătămate la un proces echitabil motiv din care consideră că încheierile din 25.03.2011, din 07.04.2011, din 05.04.2011, rezoluția privind repartizarea examinării cererii de recuzare și încheierea din 21.06.2011, care urmează a fi menținute ca fiind emise conform prevederilor legii în vigoare.

Prin încheierea Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 25.03.2011 (judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx) (vol.2, f.d. 30), la cererea inculpatului xxxxCUSTOM1xxxx de numire a expertizei medico-legală în comisie s-a dispus inter alia suspendarea examinării cauzei penale până la efectuarea expertizei. Ulterior, inculpatul a depus cerere de recuzare a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx, iar cererea de recuzare prin rezoluția președintelui xxxxCUSTOM1xxxx a fost repartizată spre examinare judecătorului L. B. Deoarece, de fapt în baza acestei încheieri în cauză nu a fost efectuată expertiza medico-legală în comisie, cauza fiind ulterior transmisă în altă instanță, nu sunt temei de casare a acestei încheieri. Tot odată, în baza încheierilor instanței de apel au fost dispuse efectuarea expertizei medico-legală în comisie analogice.

Prin încheierea Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 25.03.2011 (judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx) (vol.2, f.d. 38), s-a dispus admiterea cererii inculpatului Ț. S. privind recuzarea judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx de la examinarea cauzei penale privind învinuirea lui xxxxCUSTOM1xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. 2 lit. a) Cod Penal. În calitate de temei de admitere cererii de recuzare a judecătorului au fost invocate prevederile art. 33 alin.(2) pct.6) Cod de Procedură Penală (existența circumstanțelor care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului), deoarece judecătorul C.A. în luna ianuarie 2011 s-a expus părerea asupra soluției în cauză (privind vinovăția inculpatului).

Împotriva procesului-verbal al ședinței de judecată din 25.03.2011, în care a fost examinată cererea de recuzare a judecătorului xxxxCUSTOM1xxxx au fost formulate obiecții. Prin încheierea Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 07.04.2011 (judecătorul L. B.) (vol.2, f.d. 75-77), obiecțiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate. În total au fost depuse 16 obiecții și prima instanță a analizat și a dat apreciere justă la fiecare obiecție.

Tot odată, în susținerea soluției de admitere recuzării judecătorului C. A., servește Decizia Curții Supreme de Justiție din 22.04.2011 (vol.2, f.d. 86-87) prin care a fost respinsă ca inadmisibil recursul judecătorului Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx mun. xxxxCUSTOM1xxxx și menținută încheierea Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx din 25.03.2011.

Privind respectarea normelor procedurale la examinarea chestiunii privind soluționarea recuzării judecătorului a cauzei de către judecătorul B. L. a fost obiect și al Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. ... din 13.09.2011 „Cu privire la contestația hotărârii Colegiului disciplinar nr. ... din 24.06.2011 în privința judecătorului Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, mun. xxxxCUSTOM1xxxx L. B.”. Prin hotărârea CSM enunțată s-a validat hotărârea Colegiului disciplinar din 24.06.2011 privind respingerea propunerii de a aplica sancțiune în privința judecătorului B.L. cu clasare procedurii disciplinare, nefiind constatate abateri disciplinare.

Prin încheierea de repartizare a cauzei penale din 05.04.2011 (vol.2, f.d. 69), președintele Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx, xxxxCUSTOM1xxxx a dispus repartizarea cauzei penale de învinuire a lui xxxxCUSTOM1xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal, judecătorului L. B..

Chestiunea privind modul și temeinicia repartizării aleatorie repetată a cauzei de către președintele judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx Ț. I., a fost obiect al procedurii disciplinare. Conform hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. ... din 27.09.2011 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului disciplinar nr. ... din 24.06.2011 în privința președintelui Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx mun. xxxxCUSTOM1xxxx, xxxxCUSTOM1xxxx”, s-a constatat că în acțiunile lui Ț. I. nu se conțin elementele abaterilor disciplinare și s-a admis contestația depusă de Ț. I. cu casarea hotărârii Colegiului disciplinar din 24.06.2011 cu încetarea procedurii pe dosar.

Prin încheierea Judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx mun. xxxxCUSTOM1xxxx din 21.06.2011 (vol.3, f.d. 5-8), (judecătorul I.Ț.) s-a respins cererea înaintată de către apărătorul Ș. A. reprezentant părții vătămate A.A., privind recuzarea întregului complet de judecată a judecătoriei xxxxCUSTOM1xxxx mun. xxxxCUSTOM1xxxx. S-a admis declarația de abținere înaintată de către judecătorul B. L..

În calitate de temei de respingere cererii de recuzare depuse de apărătorul și partea vătămată, s-a invocat faptul cu nu pot vi recuzați toți judecătorii instanței (17 judecători), doar separat fiecare judecător. Tot odată, în temeiul art. 34 alin.(1), 33 alin.(2) pct.6) CPP, s-a considerat întemeiată declarația de abținere înaintată de judecătorul L. B., fiind existente circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului.

Colegiul judiciar consideră că nu sunt constatate temei privind anularea încheierii din 21.06.2011, deoarece, conform prevederilor alin.(3) art.34 CPP, recuzarea anticipată a judecătorilor care încă nu participă la judecarea cauzei date nu se admite.

Ulterior, cauza penală în baza încheierii Curții Supreme de Justiție din 12.07.2011 (vol.3, f.d. 44-47), prin care a fost admisă cererea avocatului Ș.A., în interesele părții vătămate xxxxCUSTOM1xxxx, privind strămutarea cauzei penale, și s-a transmis cauza penală pentru judecare în judecătoria xxxxCUSTOM1xxxx mun. xxxxCUSTOM1xxxx.

— Privind măsura de pedeapsă aplicată, se constată că la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă lui inculpat, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise anume că inculpatul a comis o infracțiune intenționată, consumată de categoria gravă, și de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat și are la înteținerea 3 copii minori, cât și faptul că de la comiterea infracțiunii au trecut o perioadă mai mult de 4 ani, astfel, pedeapsa de 2 ani condiționat cu privarea de dreptul de activa în organele afacerilor interne pe termen de 2 ani, cu termen de probă de 1 an, este pedeapsă corespunzătoare, echitabilă, nefiind cazul reducerii sau înăspriirii acesteia.

Privind soluționarea acțiunii civile, se constată că la data de 14.12.2010 partea vătămată A. A. a depus cererea privind recunoașterea în calitate de partea civilă (vol.1, f.d. 236-238), cerînd încasarea din contul inculpatului xxxxCUSTOM1xxxx suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma infracțiunii și 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cereri partea vătămată A. A. a indicat că prejudiciul material constituie din; costul cămășii deteriorate - de 450 lei și cheltuieli de tratament medical staționar și ambulatoriu - 550 lei, anexînd la această cerere

doar bonul de plată pentru foto în sumă de 60 lei și certificatul de concediu medical (f.d. 239-240, vol.1).

Reieșind din circumstanțele sus menționate, Colegiul judiciar consideră că, prima instanță în conformitate cu art. 225 CPP și art. 1420 CC, art. 1422 CC, fiind necesar de a prezenta probe suplimentare, întemeiat a ajuns la concluzia de admitere în principiu, urmînd că asupra cuantumului despăgubirilor să se exprime instanța civilă.

Din considerentele menționate, colegiul judiciar ajunge la concluzia că toate apelurile declarate sunt nefondate și urmează a fi respinse cu menținerea sentinței primei instanțe.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, conducîndu-se de art. art. 414, 415 alin.(1) pct.1) lit. c) - 418 CPP, Colegiul judiciar al Curții de Apel C.,

D e c i d e :

Se resping ca fiind nefondate apelurile declarate: de inculpatul xxxxCUSTOMIxxxx și avocatul O. T. în interesele inculpatului, de avocatul Ș. A. în interesele părții vătămate xxxxCUSTOMIxxxx.

Se menține sentința Judecătoriei xxxxCUSTOMIxxxx, mun. xxxxCUSTOMIxxxx din 22.05.2012 în cauza penală privind condamnarea **T. S.** pe **art. 328 alin. (2) lit. a) Cod Penal.**

Se mențin încheierile Judecătoriei xxxxCUSTOMIxxxx, mun. xxxxCUSTOMIxxxx din 26.04.2012, din 11.05.2012 privind demersurile de ridicare excepției de neconstituționalitate, și încheierile privind cererile apărării de administrare a probelor, privind numirea expertizei psihologice, privind solicitarea informației de la Procuratura Generală.

Se mențin încheierile Judecătoriei xxxxCUSTOMIxxxx, mun. xxxxCUSTOMIxxxx: din 25.03.2011, din 07.04.2011, din 05.04.2011 și din 21.06.2011.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Decizia integrală este pronunțată astăzi, la data de 25.07.2014.

Președintele ședinței,	Judecător	Judecător
G. V.	V.M.	I. D.